Uitgegeven te No. 92, Waalestraat, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:-In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de staffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

*** Single Paper 8 pence.

De Suid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein, De Heer J. C. Hofmeyer, Burgersdorp; De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. Th. Osterloh, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg, De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. C. Visser, George; De Hr. W. G. Zinn, Graaff-Reinet; De Hr. L. H. Beil, Hottentots Holland; De Hr. N. Meyer, Ez. Hartenbosch distrikt Mosselbaai, De Hr. C. W. Nelson, Knysna en Plettenbergsbaai, De Hr. M. Hamman, Malmesbury, De Hr. D. A. de Villiers, Paarl; R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ———, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. E. H. Langenbach, Richmond; De Hr. John Becker, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wittington, Afdeeling Paarl; De Hr. G. Beck, Ex. Worcester.

DEEL XXIII MAANDAG DEN 31 MEI 1852. No. 1723.

VOORTZETTING VAN VERKOOPINGEN.

In den Insolventen Boedel van JOHN MACKAY.

DE Provisioneele Curatoreu in bovengemelden Boedel zullen de Verkoopingen van den HANDELS VOORRAAD voortzetten

In front van het Huis, Kasteels Brug,

OP HEDEN,

(Maandag,) den 31ste Mei 1852,

WANNEER HET RESTANT DER

KRUIDENIERSWAREN,

Nog bevattende een groot en kostbaar gedeelte Koffy, Thee, Suiker en Ryst; gezamenlyk met de MODEKRAMERY en LINNENWAREN, *nog onaangeroerd*, stellig zullen worden verkocht.

TER ZELFDER TYD,

De WINKELMEUBELEN, KOFFY en SUIKERMOLENS, als vroeger geadver.eerd.

EN OP

MORGEN, DINGSDAG, DEN 1 JUNY,

Aan de Vendu-Kamers van den Hr. JONES,

Het fancy gedeelte van den Voorraad,

BESTAANDE IN:—

ZYDEN, SATYNEN, KANTEN, HANDSCHOENEN, BELEGSELS, enz., alles bykans nieuw, en in uitmuntende *orde.*

R. P. SOLOMON, } Prov.
ARCH. PENNY, } Curatoren.

OP MORGEN.

Executeurs Kamer.

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN VASTGOED.

(Op den 21 Mei uitgesteld zynde omreden van het ongunstig weer.)

DE Directeuren der Executeurs Kamer, behoorlyk geauthoriseerd door de Eigenaren, zullen publiek doen verkoopen,

OP MORGEN, (DINGSDAG,)

DEN 1STE JUNY.

Dat welbekend Eigendom, bekend onder den naam van

ROCHESTER CASTLE INN,

gelegen aan den Algemeenen Weg naar Rondebosch, tusschen de 3de en 4de Mylsteen.

Het Huis is stevig gebouwd en zeer geschikt voor den Negotie handel.

Het belendend Land is verdeeld in 22 BOUWERVEN, en biedt eene gunstige gelegenheid aan ter belegging van Kapitaal.

Het geheel vormt een verkiesly k Eigendom, omreden van deszelfs ligging, en den geryflyken afstand van Kaapstad en Rondebosch.

☞ *Ruim Strykgeld en Bonus zullen gegeven worden.*

De Verkooping zal precies ten 11 ure beginnen.

De Plankaart en Veilconditien kunnen gezien en vernomen worden ten Kantore der Executeurs Kamer, en by de Heeren BLORE & BARTMAN Afslagers.

C. J. C. GIE, Sec.

Ververschingen zullen verschaft worden.

UITGESTELDE VERKOOPING.

DE Verkooping van het VASTGOED van den Heer WILLIAM PRESTWICH, aan Rondebosch, geadverteerd voor den 28ste dezer, om reden van het ongunstig weer uitgesteld zynde, zal stellig plaats hebben

Op MORGEN, DINGSDAG,

DEN 1STE JUNY.

De Verkooping zal precies ten 10 ure beginnen.

UITGEBREIDE VERKOOPING

Van kostbare Woonhuizen, Huurhuizen, Grond, enz.

DE Ondergeteekende door den Heer J. W. HERMAN van Thorn Lands, naby Swellendam, geauthoriseerd zynde, zal verkoopen

Op DONDERDAG, 10 JUNY 1852,

EN INDIEN NOODIG DE VOLGENDE DAGEN,

Met Liberaal STRYKGELD en BONUS,

EN OP DE VOORDEELIGSTE VOORWAARDEN.

Al het Vastgoed van dien Heer, gelegen in de Kaapstad, tusschen de Boom en Roelandstraten, daar hy te zeer het ongemak gevoelt van Vastgoed te bezitten op een afstand van 190 mylen van zyne Woonplaats.—Het Vastgoed bestaat uit:—

1. Die fraaije Familie Woning in de Roelandstraat, welke door derzelver stand en gemakken een van de verkiesly kste in de Kaapstad is. Dezelve is naar den laatsten smaak en van de beste bouwstoffen gebouwd,—bevattende op de beneden-verdieping, 5 luchtige en hooge Kamers, op de tweede verdieping ook 5 Slaapkamers, toegang hebbende tot een Watercloset en Badskamer. Er is een fraaije, Keuken, Dispens, Pakhuizen, Hoenderhok, Stal, Kolenhokr Wynkelder, enz., met een groote Achterplaats, en pleisier Tuin met Waterleiding. Dit Eigendom heeft een gang naar de Boomstraat loopende. Van het vertrek van den Eigenaar, die het met groote kosten gebouwd heeft, is het altyd zeer goed verhuurd geweest; £ 100 per jaar opbrengende.

2. Een Stal, Koetshuis en Voerzolder, met Werf enex, in de Roelandstraat, altyd tegen eene huur van £ 2 per maand verhuurd.

3. Een Dakhuis in de Roelandstraat, bevattende drie Kamers. Voorhuis, Keuken, Achterplaats, enz. door denzelfden Huurder bewoond geweest zynde gedurende de laatste 12 jaren, tegen een Huur van £ 2 per maaad.

4. Een Pakhuis onder dubbele Verdieping in de Boomstraat, groot 72 voet by 20, tegen over het Eigendom van den Heer J. H. Vos, welke eene Huur van £ 5 per maand opgebragt heeft.

5. Een Huis met Zagers Werf, en een Tuin, gelegen in de Boomstraat, het Huis bevattende 4 Kamers, Keuken, Dispens en andere gemakken.—Er is een fraaije Zaagput onder dak.

6. Een zeer net en geryflyk Huurhuis, gelegen in de Boomstraat, tegen over het Eigendom van wylen den Heer CROZIER. Het bevat 3 Kamers, Dispens, Eetkamer, enz. met twee Kamers op de dubbele Verdieping in de Achterplaats, by welke een stuk Tuingrond is gevoegd.

7. Twee Huurhuizen in Boomsteeg, over het Eigendom van den Heer THOMAS, elk bevattende 3 Kamers, Keuken en kleine Achterplaats met een gemeene gang, elk eene Huur van £ 1 per maand opbrengende.

J. G. STEYTLER, Gz., Afslager.

BEKENDMAKING.

DE Heer DESAIX, wordt verzocht om zyn Paard, by my staande aftehalen voor den 5, van aanst. maand Juny; en zoo hetzelve niet wordt afgehaald voor dien tyd, zal het alsdan op dien datum op de Markt alhier publiek worden verkocht om de kosten goed te maken.

W. E. WIUM, Hotelhonder.

No. 24, Kerkstraat, Stellenbosch, 28 Mei 1852.

DE HEEREN

GEORGE GREIG & CO.

HEBBEN ontvangen per Stoomboot *Bosphorus*, een faktuur voor het Saizoen geschikte

Stapel en Fancy Goederen,

BEVATTENDE:

De Laine Kleeden, Glace en gebloemde Zyde, satynen Doeken, fancy Dasjes, Vestengoed, Linten, Kant, Dames en Heeren witte en gekleurde Kabretten Handschoenen, Orleans en Alpacas

Fyne witte Baftas, Hemdenlinnen, bruine en witte Tafelgenees, bruine Baftas, gedrukte en effen Moleskin, Voerchits, Beddetyk, Geruit

7-4 fyne Flennel, zwart Laken, Tweed, Kassimier, DUFFEL, BAATJES, witte gestreepte en regatta Hemden, dames Jeansche Laarsjes, mans Laarzen en Schoenen.

WALTON & BUSHELL,

LANDEN ex WILLIAM, van Liverpool,

KOMBAARZEN, 9-4, 10-4, 11-4
Effen en gekeperd middelslag dito
Herders Geruit
BAAI, wit en groen, 32 @ 47 dms,
Gebleekte Diaper
Welsh Stoomkolen, uit de Bryambo Mynen.

Henry Rudd & Co.,

LANDEN uit de "Bosphorus," eene groote verscheidenheid

FANCY GOEDEREN,

ALSMEDE,

Manilla Sigaren en Indigo.

Nieuwe Goederen.

HAMILTON ROSS & Co.

ZYN, in byvoeging tot hunnen tegenwoordigen wel geassorteerden voorraad STAPEL en FANCY GOEDEREN, per laatste Vaartuigen ontvangen, dagelyks verdere Fakturen te wachten.

Voerchits, nieuwe Patroon,

WEL waardig de aandacht van Stads en Buitenhandelaars. Een Faktuur van bovengemelde, in nabootsing van Hoyle's plate Prints, zeer keurige patronen, te worden verkocht goedkoop.

HAMILTON ROSS & Co.

Ontvangen

VERSCHEIERSCHE MES SPEK en echte YORK HAMMEN, hetzy in entrepôt of impost betaald.

HAMILTON ROSS & Co.

Natalsche Boter.

EEN koopje van bovenstaande, juist geland ex *Rosebud*, te koop aan de Pakhuizen van

HAMILTON ROSS & Co.

Liverpool Zeep.

ALLE uren te wachten, een versche voorraad, per *John Cock.*

HAMILTON ROSS & Co.

Ex "Bosphorus".

M'DONALD, BUSK, & CO.

ONTVANGEN nu byvoegingen tot hunnen uitgebreiden en wel geassorteerden Voorraad van ALGEMEENE MANUFACTUREN, onder welke zich bevinden,

Ryke Paisley, Sup. Gedrukte Kassimieren en andere Tjaals
Sup. extra dubbel gemilleerde Herders Geruit, en Fancy DOESKINS en TWEEDS
LAKEN, Bever en Pilotlaken,
Boek MUSLIN,
Dames CHEMISETTES, Ryhemdjes en Kraagjes
Sup. Lawn en Iersch LINNEN, Holland en Silecias
Zwarte echte ALPACCA, beste 4-4 Krip
GOSSAMER en SLUYERS, KOUSENWAREN, in Zyden, Gesponnen en Katoenen
KAMMEN, Haarborstels, Juwelierswaren, enz.
Dames zyden Doekjes, Halsdoeken
Mans, dames en kinder Schoenen, Laarzen, Overschoenen, enz., in verscheidenheid, enz. enz.

Ook Voorhanden,

No. 4 STERKE GRAVEN.

McDONALD, BUSK & Co.

UITGEBREIDE

Binnen Verkooping.

4 MAANDEN CREDIET.

DE heer R. J. JONES zal eene Binnen Verkooping houden, op WOENSDAG MORGEN, den 2 Juny, te 10 uren, van een uitgebreid assortement **Mans, Dames en Kinder Laarzen en Schoenen,**

geschikt voor het Saizoen, juist ontvangen per "BOSPHORUS" en andere latere aankomsten.

A. & E. DE PASS.

St. Georgestraat.

VERKOOPING

Van ERVEN te PIKETBERG,

OP ZATURDAG, den 12 JUNY aanstaande, van 10 tot 12 uren des morgens, zullen *Tenders* worden aangenomen *voor het koopen van Erven in dit Dorp.*

Elke Tender zal in duidelyke bewoordingen moeten bevatten: *de aangeboden Geldsom, het No. van het Erf,* waarvoor de aanbieding geschied, en *de naamteekening van den Bieder.*

Een Crediet van drie maanden zal worden verleend op het stellen van goede Securiteit.

Het Plan van het Dorp, de Koopconditien, enz., zullen op aanvraag te zien zyn in de Consistorie Kamer der Kerk alhier.

In naam des Kerkeraads,

J. W. L. SCHOLTZ, V. D. M.

Piketberg, 25 Mei, 1852.

Aan Paardenfokkers en Handelaars

HOLLANDSCHE HENGSTEN

VIER van het beste Vlaamsche ras worden alle uren verwacht per het Hollandsch Schip *Caulon*, dat Rotterdam den 27 Maart heeft verlaten. Deze dieren zyn uitgezocht door een goede kenner van paarden, en eene beschryving van de gevorderde byzonderheden is naar Holland verzonden door den Ondergeteekende, om zeker te zyn dat geschikte dieren naar herwaarts zullen worden verzonden. Zy zyn allen ruim 15 handen hoog, en fraaye en sterke Paarden.

Vroegtydig aanzoek wordt aanbevolen aan diegenen die en verbeterd ras van Ry en Trekpaarden noodig hebben.

A. J. ZEEDERBERG.

Liesbeekrivier, naby Mowbray, Rondebosch.

PUBLIEKE VERKOOPING

In den Boedel van wylen den Heer G. J. LEEWNER.

DE Ondergeteekenden als Executeuren Testamentair in den Boedel van wylen den Heer G. J. LEEWNER, zullen by Publieke Veiling doen verkoopen,

Op MAANDAG, den 7de JUNY aanst.,

TE 11 UREN IN DEN VOORMIDDAG,

Zeker Huis en Erf, gelegen in de Kaapstad, in Loopstraat.

Dit Huis bevat 3 Kamers, Voorkamer en Keuken, met een zeer fraaije Winkel, in welke een negotie-handel gedurende jaren is gedreven geworden.

Alsook, zeker STUK GROND, gelegen aan Papendorp, zynde een gedeelte van het Eigendom voorheen aan de Visch Maatschappy behoord hebbende.

De Koopkonditieu zyn zeer gunstig, en kunnen gezien worden ten Kantore van den Heer J. G. STEYTLER, Afslager.

Liberaal Strykgeld en Bonus zullen gegeven worden.

C. J. LEEWNER, Executrice.
JACS. ESTERHUYSE, } Executeuren
J. M. THEUNISSEN, } Testamentair.

Kaapstad, 19 Mei 1852.

Oproeping van Crediteuren en Debiteuren.

In den Boedel van wylen den Wel-Ed. Heer MYNHARDUS JACOBUS VAN NULDT ONKRUYDT.

ALLEN die eenige vordering hoegenaamd vermeenen te hebben tegen bovengemelden Boedel, worden verzocht hunne vorderingen in te zenden aan den heer C. G. MARAIS Sr. Nieuwestraat, Stellenbosch, binnen zes weken van heden, en allen die aan gezegden Boedel iets verschuldigd zyn, worden opgeroepen hunne Debita te voldoen aan gem. Heer C. G. MARAIS binnen dien tyd, die de noodige kwitantien geven zal.

G. C. A. ONKRUYDT, geb. NIELEN,
Testam. Executrice.

Stellenbosch, 24 Mei 1852.

130 *Gedresseerde Trek- en jonge Ossen, en Slagtboeijen.*

DE Ondergeteekende zal op DONDERDAG 3 Juny, aan Driefontein ter Plaatse van den heer G. M. DE VILLIERS, gelegen aan Groenberg, per publieke vendutie laten verkoopen bovengem. getal trek en jonge Ossen en Koeijen, welke zeker present zullen zyn.

P. J. BLIGNAUT.

den 17 Mei 1852.
De heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adms.

93 *Extra vette Slagt Ossen en Koeijen.*

DE Ondergeteekende zal op MAANDAG den 7 Juny eerstk. aan Eenzaamheid, ter Plaatse van den heer JACOB MEYBURGH, per publieke vendutie laten verkoopen bovengem. getal extra vette Slagtossen en Koeijen welke zeker present zullen zyn, en niet te voren uit de hand worden verkocht.

P. J. BLIGNAUT.

den 17 Mei 1852.
De Heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adm.

225 *extra vette Slagt, Trek en Jonge Ossen en Koeijen, waaronder gekleurde spannen (Bastaards,)*

ZULLEN worden verkocht op MORGEN, den 1 Juny 1852, ter Plaatse van den heer JAN DE WAAL, Saxenburg, voor rekening van den heer J. G. DELPORT.

Paarl, den 31 Mei 1852.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

J. C. KORSTEN'S eerste troep van

1000 *extra vette SCHAPEN en BOKKEN,*

ZAL op MORGEN, (Dingsdag) 1 Juny 1852, onder administratie van den Heer WEGE, publiek worden verkocht ter plaatse van den heer JAN DE WAAL, Saxenburg.—Dezelve aan te bevelen is noodeloos, men kome en worde overtuigd.

Volgens ontvangen tyding zyn de Schapen in de aller beste conditie.

Stellenbosch, 31 Mei 1852.

1200 *extra vette, groote en zware Hamels.*

OP WOENSDAG den 9de Juny aanstaande, zullen den Ondergeteekende publiek doen verkoopen, ter plaatse van den Hr. T. MORRIS, "Fox and Hounds Inn," bovengemeld getal Hamels welke in eene extra goede conditie zyn, en niet tevoren uit de hand verkocht zullen worden.

NICOLAAS & JOHANNES SWART.
De Heer J. WEGE, Afslager.

27 Mei, 1852.

700 *extra vette Merinos, en*
700 *do. Kaapsche Hamels,*

WELKE aanbevolen worden, als zynde gelykstandig met eenige onlangs opgebragt, zullen verkocht worden aan D'Urban, op MAANDAG den 14 Juny aanstaande, voor rekening van

J. C. MOLTENO.

J. G. STEYTLER, Afslager.

BY den Ondergeteekende is komen aanloopen een bruin blespaard.—De Eigenaar kan hetzelve terug bekomen mits betalende de kosten dezer Advertentie.

LODEWYK,
Ter plaatse van den Heer M. MYBURGH D'Urban.

GRAAFF-REINET BANK.

DE volgende Noten gestolen zynde uit de Postzakken van de Maal welke van Graaff-Reinet naar de Kaapstad is vertrokken op den 21 April ll., wordt by deze nariqt gegeven, dat de uitbetaling derzelve by de respective Banken verboden is:—

Kaap de Goede Hoop Bank Noot	No. 734,	£ 5.
Do. do. do.	10842,	„ 5.
Kolonniale Bank Noot	161,	„ 10.
Do. do. do.	987,	„ 5.
Westelyke Provincie Bank Noot	1694,	„ 5.

G. A. WATERMEYER, Kassier.

Graaff-Reinet, 19 Mei 1852.

Post Kar.

DE Ondergeteekende maakt aan het geeerd publiek bekend, dat hy een Postkar zal doen loopen, van Malmesbury naar de Kaap, welke by den Heer ALBERTUS JOHANNES VAN DER POEL, in de Kasteelstraat aan komen zal, voormaals het welbekend Logieshuis van Mejufvr. de Wed. D. A. MULLER. Dezelve zal op Dingsdag den eerste Juny voor de eerste maal in de Stad aankomen, en den volgenden DONDERDAG MORGEN om zeven uren weder vertrekken, en continueren al om de veertien dagen.

Prys voor eene zitplaats 10 s.

J. G. MOCKE.

Malmesbury, 22 Mei 1852.

Aan Buitenlieden.

DE Ondergeteekende neemt de vryheid Buitenlieden en andere te berigten, dat hy de plaats voorheen, door den Heer Rutgers, aan YZERPLAAT geoccupeerd, gehuurd heeft, alwaar hy door goede behandeling, een deel van de begunstiging der Buitenlieden hoopt te genieten.

VISCH en KALK altyd voorhanden, alsmede STALLING, WYN, STERKE DRANKEN, KRUIDENIERSWAREN, enz.

R. CLARKSON.

Yzerplaat, 14, April 1852.

700 Geënte Vruchtboomen.

DE Ondergeteekende maakt bekend dat hy bovengemelde hoeveelheid uitmuntende jonge vruchtboomen, van alle bekende soorten, tegen billyke pryzen voor handen heeft. Dezelve zyn als jaarlyks te bekomen op aanvraag by den heer J. P. VOLSTEEDT, Groenteplein, Kaapstad, alwaar eene lyst te zien is, of by den eigenaar zelve te Stellenbosch.

J. VAN DER BYL.

Kennisgeving.

DE Ondergeteekende van woning wenschende te veranderen, biedt ten dien einde zyne Plaats uit de hand te koop. Gemelde Plaats is beplant met Vyftig-duizend Wyngaardstokken, allerlei soorten van Vruchtboomen, heeft een ruime en uitgestrekte Veeweide, en is ryk voorzien van loopend Water het geheel jaar door.—Liefhebbers worden verzocht om op DONDERDAG den 10 Juny, precies ten 11 ure, zich aan des Ondergeteekendens woning te vervoegen.

A. J. ROOS.

Hottentots Holland, den 29 Juny 1852.

Waarschuwing.

DE Ondergeteekende maakt aan het publiek bekend, dat hy nu voortaan geen weg meer zal gedogen over zyn Eigendom, gaande van den Harden Weg, aan de Zuid Oost zyde van de bakens en sloot tot aan het Mosterdbaai strand, terwyl er dagelyks over het beplocgd en bezaaid land misbruik gemaakt wordt. Na deze Kennisgeving zullen de overtreders zonder onderscheid van persoon in regten worden vervolgd.

W. MORKEL, Dz., Sr.

Somerset, Hottentots Holland, 24 Mei 1852.

NARIGT

WORDT by deze gegeven dat de Heer J. A. TRUTER aangesteld is tot Algemeenen Agent van den Ondergeteekende gedurende zyne tydelyke afwezigheid uit de Kolonie; en dat alle mededeelingen voor hem bestemd, geadresseerd moeten worden, gelyk voorheen, aan No. 29, St. Georgestraat.

O. J. TRUTER, Senr.

Kaapstad, 29 Mei 1852.

DE Ondergeteekende door zyn spoedig vertrek naar Europa—belet zynde om van vele zyner Vrienden afscheid te nemen—gebruikt deze gelegenheid om hun zyne groete toetebrengen, met de hoop van hen in behouden welstand weder te ontmoeten.

O. J. TRUTER, Senr.

"Bosphorus"" Tafelbaai, 29 Mei 1852.

WEGGELOOPEN op den 8ste dezer, een Donkerbruin Ruinpaard, 7 jaren oud, van matige hoogte, wild voorkomen en ongemerkt. Is het laatst gezien in het Distrikt Piketberg. Schutmeesters en anderen worden vriendelyk verzocht hetzelve aantehouden voor myne rekening.

P. SPANGENBERG.

Malmesbury, 27 Mei 1852.

BEVALLEN, aan Speelmansrivier, Distrikt Caledon, op den 2de dezer, Mejufvr. D. W. HOFFMAN, van een Zoon.

Speelmansrivier, 13 Mei 1852.

Aan Bloedverwanten en Vrienden.

WORDT hiermede kennis gegeven, dat het den Heere behaagd heeft, myne teedergeliefde Echtgenoot DIRKJE CORNELIA OTTO, van my door den dood te ontnemen, op den 26 dezer, in den ouderdom van 39 jaren, 8 maanden en 26 dagen. Haar einde, gelyk ik vertrouw, was vrede.

B. J. ERASMUS.

Brakfontein, Afdeeling Swellendam,
28 Mei 1852.

OVERLEDEN in de Kaapstad, op den 28 Mei 1852, de Heer JOSEPH TURPIN, oud 63 jaren en 4 maanden, nalatende eene Echtgenoot en 12 Kinderen om het verlies te betreuren van eenen toegenegen Echtgenoot en beminden Vader.

OVERLEDEN aan zyne woning in de St. George's-straat, op den 27 dezer, de Wel.-Ed. Heer G. MUNNIK, in den ouderdom van 60 jaren.

Kaapstad, 29 Mei, 1852.

WEGGELOOPEN.

VAN des Ondergeteekendens Plaats omtrent een maand geleden, eene Zwartbonte Koe, met Knyphorens, en het merk van een Wolvenbeet op de bout.—Iemand dezelve gevonden hebbende, zoowel als Schutmeesters, worden vriendelyk verzocht hem daarvan kennis te geven.

Groot Drakenstein, 27 Mei 1852. C. FREISLICH.

PORT NATAL.

Twee-honderd-jarige Feestviering gehouden in de Nederduitsche Hervormde Kerk te Pietermaritzburg, op Dingsdag Avond, den 6de April, 1852, by welke gelegenheid de volgende Aanspraken uitgesproken werden:—

(Het vervolg en slot.)

De Heer J. N. Boshof.—Zeer geachte vrienden en geloofsgenooten—Broeders en Zusters in onzen Heer:—

Zou er iemand by deze plegtige gelegenheid alhier kunnen zyn opgekomen, om onderling met zyne Protestantsche Broeders en Zusters feest te vieren, ter gedachtenis van de aankomst der Hollandsche Volkplanters, aan de Kaap de Goede Hoop, nu 200 jaren geleden, en van de invoering door hen van het Evangelium onzes gezegenden Verlossers naar de leer der Reformatie; zonder eene dankbare en hartelyke opwekking te gevoelen, dat na verloop van zulk een tydperk, die leer met de ontschatbare zegeningen daaraan verbonden, verspreid is geworden van den Zuider uithoek van Afrika voor honderden van mylen in alle rigtingen landwaarts, en ook tot aan deze plaats is doorgedrongen in het midden van honderdduizenden barbaren; en dat die Leer in Zuid-Afrika nu reeds aangenomen en beleden wordt door vele duizenden zoo van blanken als kleurlingen. En niet alleen dit, maar dat de belyders van den naam des Heeren, overeenkomstig zyn woord en zyne instellingen, zoo als in dit Bybel-boek vervat, het onwaardeerbaar voorregt hebben mogen genieten om den Heer te dienen in het openbaar zoo wel als in hunne private woning en ongehinderd en zonder vrees van vervolging, hetzy van eenig wereldlyk gezag of door kerkelyk bestuur dat zich wereldsch gezag aanmatigt. Herders die in schapen vachten als vrede boden tot u naderen, hoewel zy van binnen den grypenden en verslindenden wolven gelyk zyn. Dat voorregt hebben wy mogen genieten tot op den huidigen dag, onder de magtige bescherming van onzen Heer en Koning Jezus Christus het eenigste door ons erkende hoofd zyner kerk, zoo in den hemel als op deze aarde; en het is ook onder zyne bescherming en onder zyne heerschappy dat alle aanslagen van den booze op zyne Apostelen niet in staat zyn geweest, de wetten onzes Konings uit onze handen te rukken, of ons te beletten zyn dierbaar woord te lezen, alleen zonder onderscheid, te lezen, te onderzoeken, dagelyks daar in bezig te zyn, en dat mede aan onze kinderen en huisgenooten aan te pryzen. Dat zy in dat goede, en Gode welbehagelyke werk niet zyn gestuit geworden, of gedrongen hunnen Bybel voor een gesloten en verboden boek te houden—ja dien te verbranden opdat zy de menschelyke instellingen en dwalingen zouden volgen en aan dezelve de voorkeur geven, zoo doende zelfs tot die God ontaerende bedryven te geraken dat zy God zouden berooven van de eer die *Hem alleen* toekomt, en de knie buigen voor afgodische voorwerpen, zoo voor gewaande vergoodde medemenschen als voor goud, of zilver, hout, steen, schilderyen,—ja zelfs doodsbeenderen misschien van gruwelyke booswichten. Wie zou aan die voorregten kunnen gedenken zoo onafgebroken in dit afgelegen werld-deel voor zulk eene reeks van jaren genoten en niet dankbaar het hart en hoofd opwaarts heffende—uitroepen:

Geloofd zy God met diepst ontzag,
Hy overhaadt ons dag aan dag
Met Zyne gunstbewyzen;
Die God is onze zaligheid,
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied pryzen?

Ja geliefde vrienden, danken wy den Heer en verblyden wy ons, dat wy in de tyden der Reformatie zyn geboren, dat wy als Protestanten zyn opgevoed; want hoedanig ook de verschil punten omtrent eenige dingen of in kerkelyke regering, onder de Protestanten mogen zyn, zy erkennen elkanderen als Broeders en Zusters als mede-Erfgenamen van Gods Koningryk, hoe zeer ook zy somwylen met eenen verkeerden yver mogen hebben geyverd. Zy hebben thans, Gode zy gedankt, voor het meerendeel hunne dwalingen ingezien en in de hoofdzaken overeenstemmende; namelyk, dat zy allen *God alleen* eeren en aanbidden; dat zy geene zaligheid zoeken dan *alleen* in en door Jezus Christus, Gods eeuwigen en geliefden Zoon; en dat zy zich beyveren het woord van God *geheel* en *onvervalscht* onder alle volken te verspreiden en aan allen zonder onderscheid van persoon, rang, secte of kleur, toeroepen, in de woorden van onzen Goddelyken Zaligmaker:

"Onderzoekt de Schriften want gy meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en die zyn het die van my getuigen."

Hierin zeg ik overeenstemmende hebben zy geleerd elkander te dulden en met elkander in denzelfden wyngaard te arbeiden. Getuige daarvan ook deze geleerdheid waarin wy ons verblyden zoodanige arbeiders en vertegenwoordigers van andere Protestantsche Kerkgenootschappen te zien, uit onze Broederen van de Schotsche kerk, Wesleyanen, Independenten en Baptisten.

Als Hollandsche volkplanters hebben onze voorvaders de eer gehad de werktuigen in Gods hand te zyn om de Hervormde Godsdienst naar het zuider punt van Afrika over te brengen en aldaar te stichten, en wy hunne nakomelingen hebben het eerste gebouw voor dezelfde dienst den Heer in deze plaats gewyd (en waarin wy ons thans feestvierende vergenigd vinden) mogen stichten.

Veertien jaren geleden toen ik my voor het eerst op reis begaf om het land van Natal te bezien, zag ik dit geheele land woest, onbebouwd en onbevolkt, behalve eenige Leger-plaatsen van de toen pas aangekomene Emigranten. Drie jaren daarna toen ik my met myn huisgezin hier ter woon kwam vestigen werd dit Godshuis reeds opgerigt; en thans mogen wy er verscheidene andere tellen door Protestanten uit onze Engelsche en Schotsche mede-broeders gebouwd, behalve die door de Hollandsche Emigranten zoo in de Souvereiniteit als over de Vaalrivier op verscheidene plaatsen reeds voltooid; zoo onaangezien vele dat onaangename gebeurtenissen, in het politicke vele woelingen, onlusten en oorlogzuchtige bedryven; de weg voor het Koningryk Gods niettemin steeds meer en meer gebaand wordt!—En waarom zouden wy het mogen toeschryven, daar het toch natuurlyk en onvermydelyk schynt dat gebrek aan het onderwys der jeugd, aan Leeraars en aan een geregeld bestier het gevolg hebben moet dat er omtrent de Godsdienst verflaauwing, onverschilligheid, verachting en weldra geheele verwaarloozing komen moesten. Wat anders heeft dit verhoed dan het woord Gods,—de Bybel dien de Hollandsche Zuid-Afrikaansche Boer altyds met zich voert, waarheen hy ook verhuizen moge, dien hy leest en aan zyne kinderen bekend maakt, waar hy zich ook bevindt; en dus in de afgelegendste wildernissen ondervindt dat zyn hemelsche vader ook daar is om hem te zegenen en goed te doen, en alwaar hy dan vrolyk zingt—

Op bergen en in dalen, enz.

O! dat wy dan dat Woord hoog schatten—dat wy ons en onze kinderen daarin dagelyks oefenen; dan zullen wy waardige afstammelingen zyn van die eerste Protestanten die in dat woord bedreven, in staat waren rekenschap te geven van het geloof dat zy hadden omhelsd, en zoo alle zielverdervende dwaalleer met dat scherpsnydend zwaard, het Woord des Heeren, te bestryden, en in 's Heeren magt te overwinnen. Dan behoeven wy niet bevreesd te zyn, al kwamen dan ook de blinde leidslieden der blinden by benden aanstormen. Het Woord Gods is magtiger dan al Zyne tegenstanders.

Doch myne vrienden het is ook de wil des Heeren dat er zulke personen zyn, die als Zyne dienaars byzonder tot dat werk afgezonderd onder de gemeenten arbeiden, om ze tot deze dingen op te wekken en aan te sporen; en het gebrek aan zulke vrome voorgangers wordt in Zuid-Afrika onder de Hollandsche ingezetenen al meer en meer gevoeld,—dat wy dan God bidden dat hy meer getrouwe arbeiders in zynen wyngaard uitzende, op dat ook wy en andere gemeenten, die nog daarvan ontstoken zyn, spoedig geholpen mogen worden. Laten wy ook de handen aan het werk slaan en in zoo ver als wy kunnen daartoe behulpzaam zyn, waartoe wy ook in den Brief van de Synodale Commissie uitgenoodigd worden. Zoo mogen wy haast ook in deze gewesten de ware vreeze Gods zien bloeijen, en het heil voor ons nakroost onder 's Heeren Zegen bevorderen, en de waarheid zien triumpheren, die waarheid die ons vrymaken zal van de slaverny der zonde,—nu en voor altoos.

Ps. XIX v. 5.

2	Volle Maan	7u. 40m.	's Morgens.
9	Laatste Kwartier........	4u. 29m.	's Namiddags.
17	Nieuwe Maan	6u. 1m.	's Namiddags.
24	Eerste Kwartier	10u. 1m.	's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN.

Kaapstad, den 31 Mei 1852.

Wy hebben onlangs eenige aanmerkingen gemaakt omtrent het maken en bewaren van goede wegen. Een ander onderwerp daarmede naauw verbonden, is onze post-inrigting. Wy hebben geen verlangen eenige party hard te behandelen, maar, wanneer wy een vergelyk maken tusschen de post-inrigtingen van deze Kolonie en die van andere landen, worden wy onwillig tot de erkentenis gebragt der daadzaak, dat onze tekortkomingen allerjammerlykst zyn; en dat de schuld daarvan rust op de schouders van ons Gouvernement.

Eenig onderhoorig ambtenaar is slechts te berispen indien hy verzuimt de schikkingen door zyn superieur gemaakt ten uitvoer te brengen, maar indien, door het gebrekkige dier schikkingen, in welker daarstelling hy geen deel gehad heeft, of, nopens welke hy niet geraadpleegd is, dezelve missen om de vereischte voldoening te geven, hoe kan hy gelaakt worden?

Indien er evenwel gebreken bestaan die verholpen behooren te worden—ontstaat de vraag, of er geene verbetering kan worden daargesteld? Hierop antwoorden wy zonder aarseling bevestigend. Wat vereischt wordt kan worden gedaan indien de noodige middelen ter beschikking van den Postmeester Generaal worden gesteld en de schikkingen, waarvan hy de beste beoordeelaar zyn moet, aan hem overgelaten worden. Waar die van daan komen moeten, is eene vraag welke geredelyk kan worden beantwoord. De jaarlyksche Begrootingen bevatten vele posten ter neder gesteld voor geen ander doel, dan om de zakken van eenige lastposten te vullen, en vele andere voor werken welke niet te vergelyken zyn met een krachtdadig post-etablissement. Haal de pen door deze, of, indien dit niet raadzaam worde beschouwd, laten dezelve dan besnoeid worden, en de besparing aldus daargesteld, zal ongetwyfeld genoegzaam zyn om die kosten te bestryken.

Wy weten dat er eenige pogingen gedaan zyn, om nu en dan eene verbetering daartestellen; maar waar een geheel stelsel gebrekkig is, wordt radikale herziening en geen lapwerk vereischt. Let byvoorbeeld op de verandering in het verzenden van de post van twee tot drie malen per week. Wy spreken thans niet van de juistheid van deszelfs aankomst, maar enkel van het onderscheid tusschen de verschillende steden gemaakt. Terwyl eenige met posten bevoorregt zyn drie malen per week, genieten andere hetzelfde voorregt slechts tweemalen of zelfs eens; en in de binnenlanden is het volk nog slechter af; want aldaar, in eenige gevallen ten minsten, wordt slechts één post verzonden in de veertien dagen of eens per maand. Dit, om niet van andere gebreken te gewagen, toont voorzeker dat er verbeteringen vereischt worden.

En wat de veiligheid der malen betreft, bewyst de jongste berooving der zakken maar al te duidelyk dat er in dit opzigt mede krachtdadiger voorzorg noodig is. Onze Lezers zullen zich herinneren, dat eenigen tyd geleden het vooruitzigt eener verbetering voorgehouden werd. Het werd toen voorgesteld dat waterdigte karren, met sterke lichten, de plaats zouden vervangen der oude gebrekkige voertuigen, en dat wachten, behoorlyk toegerust, over de malen zouden worden gesteld—Ware dit het geval geweest zoude de jongste berooving voorzeker geen plaats gevonden hebben, maar ook hier was het weder lapwerk—een halve maatregel.

Men zou hierop kunnen antwoorden dat het Publiek het regt heeft om van het Gouvernement vergoeding te eischen voor eenig verlies door hetzelve hierdoor geleden; maar waarom moeten de algemeene inkomsten lyden?—Eenige vergoeding aan private individuen uit dezelve gegeven, is niets minder dan het berooven van Piet om Paul te betalen.

Voor zoo ver ons bewust is, is het tegenwoordige het eerste geval waarin de maal beroofd is; maar daar, gelyk in alle andere zaken, er slechts een voorbeeld vereischt wordt, zoo zal ook het onderhavige de ergste driften van het menschelyk gemoed gaande maken, en tenzy de gelegenheid thans krachtdadig worde afgesneden, zal het Gouvernement hierna gelegenheid hebben deszelfs onverschilligheid te beklagen.

In verband met bovenstaande zullen onze lezers ongetwyfeld met genoegen vernemen, dat Gert Wilkers, de persoon die onlangs de noorderlyke maal beroofd heeft, ter teregtstelling gecommitteerd is; alsmede zyn broeder Mozes voor het ontvangen van het gestolene. Door de beyveringen van den Heer P. J. Truter, van het Bureau van den Procureur Generaal, is het grootste gedeelte der noten terug gevonden, zynde het te kortkomende slechts £65. Het geheel bedragen gestolen was £539 13 6. Behalve deze som is een Z. A. Bank noot van £10 en een Kaap de Goede Hoop Bank Post Bill voor £116 14 11 nog ongevorderd.

Wy hopen, dat de beyveringen van den Heer Truter in deze en andere gevallen niet over het hoofd zullen worden gezien wanneer zich eene gunstige gelegenheid aanbiedt.

Laatste Nieuws van de Grenzen.

De berigten met de Post van Zaturdag, vermelden een anderen moord gezegd gepleegd te zyn door opstandige Hottentotten, aan twee veewachters in Manleys vlakte, tien mylen ten Zuiden van Grahamsstad. Deze menschen, een Fingoe en een Hottentot, waren met ossen in het veld uit, toen de rebellen hen aanvielen, doodschoten, en zich met het vee wegpakten.

Er was door Kol. Buller op den 17de een aanval op Waterkloof gedaan, op eene plaats genaamd *The Horse-Shoe*, waar de betreurde Kol. Fordyce gedood werd.

De Kaffers vochten dapper. De Kolonel vernielde een aantal hutten, en de vyand week voor de troepen, maar op het oogenblik dat de aftogt geblazen werd, kwam hy met duizenden te voorschyn en begon een wanhopigen aanval op de achterhoede, alleen afgeweerd door de goede werking van een stuk geschut hetwelk Kol. Buller met zich gebragt had. Een van de Rifles werd zwaar en twee ligt gewond.

Als een bewys van den invloed van het vertrouwen in publieke aangelegenheden, op de grenzen te weeg gebragt sedert de aankomst van den nieuwen Gouverneur, vermeldt de *Colonist* dat de reserve Aandeelen van de *Landbouw en Commerciele Bank* voor eenen hoogen prys verkocht zyn en het vastgoed bekend als *Hope Cottage*, voor het enorme bedragen van Twee Duizend Pond.

De *Grahams Town Journal*, vermeldt de byzonderheden eener naauwe ontkoming van H. M. Stoomboot *Styx* aan de Vogel Eilanden, in Algoabaai, op hare jongste reis. Zy verliet de ankerplaats te Port Elizabeth omtrent 4 uren 's namiddags—de nacht wierd donker en de dampkring eenigzins mistig. Kapt. Hall was met zyne gewone waakzaamheid op dek, en omtrent 8 ure een der raderkassen beklommen hebbende, en in gesprek geraakt zynde met Luit. Ellis die op den uitkyk was, merkte deze aan dat hy nieuwsgierig was of die verschynsels gelykende naar de Vogel-eilanden weder gezien zouden worden—loelende op het effect van de verheveling, welke een of twee malen tevoren in Algoabaai was opgemerkt. Kapt. Hall op dit oogenblik naauwkeurig door den nevel ziende, zag een voorwerp hetwelk hy dadelyk hield voor de Vogel-eilanden zelve. Dadelyk werd last gegeven de koers te veranderen, de machinerie te doen stil staan en het anker te werpen! Op dit angstvallig oogenblik werd een branding gezien op twee scheeps-lengten afstands. Gelukkig stuitte het anker het schip in deszelfs vaart en hield hetzelve firm tot dat het daglicht deszelfs wezenlyken toestand bekend maakte. Men bespeurde toen dat hetzelve zich tusschen de westelyke rif en het eiland bevond—zoo gevaarlyk een toestand dat het behoud van schip en volk alleen kan worden toegeschreven aan de byzondere tusschenkomst eener goedertierene Voorzienigheid; want ware het schip niet gestuit op het oogenblik dat zulks geschiedde zou het zeker vergaan zyn. De reden waarom hetzelve op dit punt geraakte, was een stroom van bykans 3 mylen per uur, welke *naar* de Buffalo liep, instede van *van* dezelve, als gewoonlyk; en het gebrek aan een lichthuis op de Vogel-eilanden.

De *Port Elizabeth Mercury* vermeldt de aankomst te Algoabaai van het Amerikaansch Schip *Argo* met havery, een lek gekregen hebbende in een hevigen storm op de kust, niet ver van Natal. Alle pogingen om het water door pompen uittekrygen vruchteloos bevonden zynde, was men verpligt een gedeelte der lading overboord te werpen, maar zonder gevolg; maar daar ook dit den gewenschten uitslag niet te weeg bragt, werd het pompen weder hervat, ten einde het vaartuig vlot te houden. De manschappen waren zoo afgemat dat de Kapitein verpligt was de helft hunner te laten rusten en de seinen om hulp naar een Engelsch barkschip dat in het gezigt gekomen was onbeantwoord gebleven zynde, ontmoette zy de Zweedsche Bark *Carrin Cecilia*, die by hen den volgenden dag bleef. De manschappen wilden het schip verlaten, niet in staat zynde langer te werken, daar er, indien het vaartuig hen verliet, daartoe geene andere gelegenheid mogte zyn. Zy werden eindelyk overgehaald nog eenen anderen dag te beproeven, de Zweedsche Bark toegestemd hebbende by hen te blyven tot dat zy de haven bereikten, hetgeen hen op den 6de dezer gelukte.

(Uit de Gouvernements Gazette van den 27 Mei.)

De Secretaris van Staat heeft bekend gemaakt, dat de ambtenaar belast met het verzenden van Petitien aan de Koningin van partyen in de Kolonie, niet verpligt is dezelve met de eerstkomende gelegenheid te verzenden, indien ze te laat aankomen, dat het voor hem onmogelyk wordt dezelve vergezeld te doen gaan van die aanmerkingen welke hy noodig oordeelen mogt voor derzelver overweging te huis.

De volgende aanstellingen zyn te huis bevestigd:—Van den Heer M. B. Shaw, tot Generale Resident by de stammen tusschen de Kei en Natal en de Quathlambe bergen en de zee;—van den Heer Fynn, als Assistent Tolk aan het Hoofdkwartier, gedurende de vyandelykheden; van den Heer J. E. Montagu, als eerste Klerk op het Koloniale Bureau.

De Heer L. H. Meurant, is door Zyne Excellentie den Gouverneur aangesteld tot Hollandsche tolk en translateur by de Assistent Commissarissen.

Verkooping van Kroonlanden in de Afdeelingen van Stellenbosch, Worcester, Swellendam en George, voor de Koop mans Beurs, Kaapstad, op 31 July aanst.

Buitenlandsche Nieuws.

De groote zeeslang, wier bestaan nu eens verzekerd, dan weder ontkend werd, is nu eindelyk, op 3 gr. 10m. Z. breedte en 131 gr. 50m. W. lengte, door de bemanning van den Noord-Amerikaanschen walvischvaarder Monongaleha, met lansen gedood. Het monster had eene lengte van ruim 103 Engelsche voeten en op het dikste van het ligchaam eenen omtrek van ruim 49 Engelsche voeten.

London, 22 Maart.—By de Admiraliteit zyn berigten ontvangen dat de expeditie onder de bevelen van den heer J. Rae, gedurende den vorigen zomer in de Poolzee tot opsporing van Sir J. Franklin en diens togtgenooten gedaan, even als de vroegere vruchteloos is afgeloopen.

Volgens een der dagbladen heeft Kossuth een huis te Kensington gehuurd, en zal dit in het begin van Mei komen betrekken. Eerst was hy voornemens zich in België neder te zetten, omdat de levenswyze daar goedkooper dan in Engeland is, maar de gebeurtenissen in Frankryk hebben hem de overtuiging gegeven dat het Belgisch Gouvernement zyne tegenwoordigheid in dat Land niet zou dulden. Hy wil nu den loop der zaken afwachten, die, naar zyne meening, tot eene groote crisis in Duitschland en Italië leidt, terwyl de Vereenigde Staten ter gunste der bevryding van Hongarye tusschen beide zouden treden, in geval Rusland of eenige andere Mogendheid Oostenryk mogt helpen in het beteugelen van den door Kossuth verwachten nieuwen opstand in zyn vaderland.

Parys, 22 Maart.—Gisteren heeft de President der Republiek op het plein der Tuilerien en op dat van het Carrousel eene groote revue gepasseerd, welke door het heerlykste weder begunstigd en door vele belangstellenden bygewoond werd. Ten twaalf ure verscheen Louis Napoleon, gekleed in de uniform van luitenant-generaal van het leger; hy werd vergezeld door den generaal en chef van het leger te Parys, door verscheiden generaals, zyne aides-de-camp en een talryken en schitterenden staf, waaronder men verscheiden vreemde hoofd-officieren opmerkte. Gedurende de revue werd aanhoudend het geroep van *leve Napoleon!* gehoord, en een regement lansiers deed den kreet *leve de Keizer!* weêrklinken. Voor dat de troepen defileerden, reikte de Prins President onderscheiden kruisen en medailles uit en rigtte daarby eene korte toespraak tot de militairen, om hun het doel aan te toonen der door hem ingestelde medaille. "Die zal gegeven kunnen worden," dus sprak hy, "aan hen die zich op nieuw verbonden hebben na zich gedurende het eerste verlof wel te hebben gedragen; aan hen die vier veldtogten gemaakt zullen hebben, of wel aan hen die gewond of in de dagorder van het leger vermeld zullen zyn. Zy zal hun een jaargeld van 100 francs verzekeren. Zulks is voorzeker weinig, maar het lint dat gy op de borst zult dragen en dat tot uwe makkers, tot uwe bloedverwanten, tot uwe medeburgers zal zeggen dat hy die het draagt een dappere is, dat is veel."—Ten half een ure was de plegtigheid afgeloopen.

Parys, 23 Maart.—Eene nota, heden in het officiele dagblad vervat, berigt dat de geschillen tusschen Frankryk en Morokko geheel uit den weg geruimd zyn. De heer Bouree, de consul-generaal, is tot commandeur van het Legioen van Eer benoemd, als bewys der hooge tevredenheid van den President der Republiek.

De wapening van Parys, waartoe in 1846 werd gesloten, wordt thans met allen spoed voortgezet. De bedetacheerde forten bevatten nu byna zesduizend yzeren en koperen vuurmonden van verschillend kaliber.

Duitsche dagbladen verzekeren dat sedert eenigen tyd eene levendige en zeer vriendschappelyke briefwisseling tusschen keizer Nicolaas en den Koning der Belgen gevoerd wordt. Ook spreken zy van eenen brief, dien de Koning der Nederlanden aan laatstgenoemden vorst gerigt zou hebben, en waarin hy hem de hulp des Nederlandschen legers aanbiedt, in het geval van verwikkelingen met Frankryk.

Noord-Amerika.—De tydingen uit New-York van den 10den dezer behelzen het volgende, dien dag aldaar met den telegraaf uit Washington ontvangen berigt: "Het dezer dagen naar Japan gezonden eskader bestaat uit de volgende schepen: de stoomfregatten Mississippi (het vlaggeschip), Princeton en Susquehannah, de oorlogsbrik Perry, de oorlogsloepen St. Mary's, Plymouth en Saratoga, benevens het vrachtschip Supply. Drie dezer vaartuigen, de Susquehanna, Saratoga en Plymouth, bevinden zich reeds aan de kust van den Stillen Oceaan, wachtende op de aankomst van het overige van het eskader. De expeditie heeft in last om by Jeddo, de hoofdstad van Japan, wat er ook van kome, eene landing te ondernemen; verder moeten togten naar onderscheiden punten gedaan worden, en in het algemeen is aan den bevelhebber in last gegeven, geen middel onbeproefd te laten om met dat zoo lang voor het verkeer gesloten land handelsbetrekkingen te openen. De expeditie zal, naar men denkt, eerst over omstreeks achttien maanden terugkomen."

Noord-Amerika.—In een vorig nommer hebben wy uit een der New-Yorksche dagbladen, hetwelk mededeelingen van het gouvernement der Vereenigde Staten pleegt te ontvangen, een berigt omtrent de zending van een Noord-Amerikaansch eskader naar Japan overgenomen. Uit dat blad verneemt men nader, dat de expeditie onder bevel zal staan van den schout-by-nacht Perry, die algemeen als de uitstekendste officier der Amerikaansche zeemagt beschouwd wordt; en dat hy voor schepen van alle natien vryheid moet vorderen om in nood Japansche havens binnen te loopen, doch alleen voor de Vereenigde Staten handelsvoordeelen moet trachten te verkrygen. Tot verwerving dezer laatste zal hy alleen vreedzamen aandrang aanwenden. Ook zal hy, naar het bedoelde blad meent, niet trachten door geweld verandering in de in Japan geldende verordeningen te brengen, noch voor vreemde zeevarenden de vryheid vorderen om er aan land te gaan, zoo maar de zekerheid wordt gegeven dat hetgeen de zeevarende behoeft, zal kunnen verkregen worden zonder aan land te gaan.

Het blad zegt verder ter wederlegging van andere bladen, welke de expeditie onregtmatig genoemd hadden, het volgende: "Wy beweren dat eene natie die een gedeelte van het zeestrand der wereld in bezit houdt, het regt niet heeft alle handelsverkeer met andere natien af te wyzen. Zoodanige uitsluite de handelwyze mag door beschaafde natien gedoogd worden, zoolang de handel en het welzyn des menschdoms daardoor geen afbreuk lydt. Doch wy houden staande, dat beschaafde en Christelyke natien het regt hebben, in den zoo even aangeduiden staat van zaken een barbaarsch volk te dwingen zich aan de algemeene wet der volkeren te onderwerpen en zich niet aan alle verkeer te onttrekken. Inzonderheid hebben alle natien der aarde regt van vryen toegang tot elke haven en iedere kust in tyd van nood en gevaar, en aanspraak op hulp en gastvryheid van het volk in welks magt die haven of kust is. Wordt dit regt niet erkend, dan is het de pligt van een handeldryvend volk, het te doen eerbiedigen. Reeds te lang heeft Japan jegens onze walvischvaarders dat regt geschonden."

De Londensche Times schynt niet zoo vast als het New-Yorksche dagblad, van het regtmatige der krygsonderneming tegen Japan overtuigd, doch is overigens zeer daarmede ingenomen. "Zoo zy in eenen geest van menschelykheid en van gezonde staatkunde—zegt de Times—wordt gevoerd, zonder noodelooze opoffering van menschenleven en zonder te vergeten dat de Japansche overheden en niet de bevolking schuld hebben, zullen alle Europesche natien het welslagen der expeditie wenschen. De daarvoor bestemde zeemagt is ruimschoots sterk genoeg. Door zulk eene magt gesteund, zal Perry zoowel te Jeddo als te Nangasaki zonder veel moeite zynen wil kunnen doen gelden. De Japannezen zyn zekerlyk een meer krygshaftig volk dan de Chinezen, en zullen beter vechten dan dezen tegen onze troepen deden; doch zy zullen het waarschynlyk niet lang tegen de vuurmonden van het Amerikaansche eskader kunnen volhouden. En hetgeen van het meeste gewigt is, de Amerikaansche krygsman zal de voornaamste operatien kunnen uitvoeren zonder zich van het zeestrand te verwyderen. De expeditie tegen Japan zal hoogst waarschynlyk de tegenhanger worden van onzen laatsten oorlog met China: wy hopen, dat Noord-Amerika even goed slage als Engeland en van de overwinning een even goed gebruik make."

Engeland.—De verklaringen van den eersten minister graaf Derby omtrent de aanstaande parlements-ontbinding, hadden velen in en buiten het parlement in het denkbeeld gebragt, dat de regering binnen kort daartoe zou overgaan. Dat denkbeeld is, tot niet geringe verwondering van velen, door den minister in de zitting van het Hoogerhuis van den 30sten Maart jl. tegengesproken. "Geen woord—zeide hy—is immer over myne lippen gekomen hetwelk iemand in het denkbeeld konde brengen dat de tegenwoordige parlements-zitting van ongewoon korten duur zoude zyn. Ik heb niets gezegd dat grond voor zoodanige verwachting konde geven. De duur der zitting hangt af van oorzaken die niet in myne magt staan. Ik kan my niet verbinden om op een bepaalden dag of in eene bepaalde maand aan Hare Majesteit een besluit tot parlements-ontbinding voor te leggen; ik heb alleen gezegd, en ik zeg nog, dat het myns inziens voor het algemeen belang wenschelyk is dat de aanstaande herfst niet voorbyga zonder dat een nieuw parlement gelegenheid hebbe om zekere vraagstukken van groot algemeen belang te behandelen."

De regering heeft, gelyk men zich herinnert, op de reeds door het Lagerhuis goedgekeurde begrooting van uitgaven voor de marine over dit jaar, eenen post gebragt voor het daarstellen eener reserve van zeelieden voor de vloot; zy wil namelyk aan de beste ter koopvaardy varende zeelieden eene doorloopende soldy aanbieden, indien zy zich verbinden om op de eerste oproeping op 's lands vloot te komen dienst doen. Het door het tegenwoordige ministerie voorgedragen wets-ontwerp op de burgermilitie, strekt mede om door aanbieding van soldy of handgeld een reserve-leger te vormen van vrywilligers, die alleen in geval van nood aan het burgerlyk leven onttrokken en voor de dienst binnen 's lands opgeroepen zouden worden, een plan hetwelk vry algemeenen byval schynt te vinden, en waarby naar veler meening de verpligte dienst by het reserve-leger met de daaraan noodwendig verbonden loting en plaatsvervanging, geheel noodeloos zal bevonden worden, hoewel de regering zich in hare voordragt dit impopulaire middel voorbehoudt.

Een soortgelyk plan ter versterking van 's lands verdediging ter zee, eene reserve-vloot, is in de zitting van het Lagerhuis van den 30sten Maart jl. door een der leden te berde gebragt en door de regering met warmte omhelsd. De heer Anderson stelde het volgende besluit voor: "Het Huis oordeelt dat, ter betere beveiliging des lands, ter besparing van 's lands gelden en tot bewaring des vredes, maatregelen dienen genomen te worden om de handels-stoomschepen zonder tydverlies dienstbaar te maken voor 's lands verdediging in geval van nood." Hy zeide dat het Vereenigd Ryk 1300 handelsstoombooten (twintig malen zooveel als Frankryk) bezat, te zamen van 300,000 ton scheepsruimte en 100,000 paardenkracht; al die schepen konden met geringe kosten ter kustverdediging worden geschikt gemaakt; de regering zou ligtelyk, door aanbieding eener kleine jaarlyksche betaling, met de eigenaars van 100 of 200 stoombooten eene schikking kunnen treffen om die vaartuigen tot het voeren van geschut in te rigten; een genoegzaam aantal vuurmonden was daartoe in 's lands arsenalen voorhanden, en in oorlogstyd zou het scheepsvolk dier bodems zelve, en anders de kustwachters, gezamenlyk ten getale van vyf of zesduizend man, en het ter koopvaardy varende zeevolk in het algemeen, hetwelk een ligchaam van 250,000 man uitmaakte, eene genoegzame bemanning voor de reserve-vloot opleveren. Zoo zoude men Engelands zuidkust kunnen omzoomen met eene vloot van schepen, die het eene niet verder van het andere zouden liggen dan het bereik der menschelyke stem, terwyl deze vaartuigen in rustige tyden voor hunne nuttige bestemming zouden dienstbaar blyven. Zulk eene zeemagt zoude ook nimmer tot aanval kunnen gebruikt worden, en derhalve by andere mogendheden geen achterdocht of nayver opwekken.

Een der bewindslieden, de heer Stafford, de secretaris der admiraliteit, zeide dat het voorgestelde plan niet met zoo weinig kosten zoude kunnen worden uitgevoerd als de voorsteller had gezegd, terwyl de begrooting van uitgaven voor marine voor dit jaar reeds was vastgesteld; dat er ook eenige moeijelykheden aan verbonden waren die eerst nader onderzoek vereischten; doch dat de admiraliteit het plan ten volle goedkeurde en de uitvoering hoogst wenschelyk achtte.

De heer Stafford betoogde nadrukkelyk de behoefte aan versterking van 's lands verdedigingsmiddelen ter zee; hy herinnerde dat ééne Fransche stoomboot in 1848 tusschen den 20sten en den 24sten April 2013 manschappen van Oran naar Port Vendres overbragt. Hy deelde de volgende opgave mede van de zeemagt der drie groote Europesche zeemogendheden:

Linieschepen: Engeland 72, Frankryk 45, Rusland 45.—Fregatten: Engeland 83, Frankryk 55, Rusland 10.—Zeilschepen in het algemeen: Engeland 236, Frankryk 257, Rusland 174.—Groote oorlogsstoombooten: Engeland 37, Frankryk 61, Rusland 8.—Stoombooten van 200 paardenkracht en minder: Engeland 97, Frankryk 57, Rusland 24.

Het beginsel van het voorgestelde plan—zeide de heer Stafford—was door de admiraliteit reeds toegepast in byna alle overeenkomsten met de particuliere stoombootmaatschappyen die het vervoer der brievenmalen hebben aangenomen. Volgens deze overeenkomsten waren thans reeds 51 postpaket-booten, van 52,343 ton en 18,791 paardenkracht, geschikt en beschikbaar tot krygsdienst in geval van oorlogsgevaar: en de tegenwoordige admiraliteit zoude zich beyveren dat beginsel verder zooveel mogelyk in toepassing te brengen; yzeren stoombooten echter werden daartoe door het gouvernement ongeschikt geacht.

De heer Anderson achtte het nu onnoodig op de verdere behandeling van zyn voorstel aan te dringen; hy trok hetzelve in, en merkte alleen nog aan dat de uitvoering van zyn plan niet meer dan L. st. 10,000 jaarlyks zoude kosten, en eene reserve-vloot zoude opleveren, die eene week na de eerste oproeping tot 's lands verdediging dienst zou kunnen doen.

Noord-Amerika.—De tydingen uit New-York van den 18den Maart jl. houden in, dat de kamer van volksvertegenwoordigers aan den heer dr. Morton eene belooning van 100,000 dollars heeft toegekend wegens de ontdekking der gevoelloos makende kracht van den aether.

De wetgevende magt van den staat New-York heeft bekrachtiging verleend aan de vorming eener particuliere maatschappy, die ten doel heeft te New-York een gebouw voor eene tentoonstelling van nyverheidsvoortbrengselen van alle volken op te rigten in den trant van het gebouw der Londensche wereldtentoonstelling.

Een der New-Yorksche dagbladen behelst eene uit de boeken der tol-beambten te San Francisco opgemaakte opgave van de in het jaar 1851 van daar uitgevoerde hoeveelheden goud: deze bedragen gezamenlyk eene waarde van 34,492,633 dollars.

HET HOOGE GEREGTSHOF.

DE KONINGIN versus ANDRIES BOTHA,
Wegens Hoog Verraad.

[Vervolg uit ons voorgaande]

Hans Groepe.—Ik ben broeder van Commandant Groepe. Toen de rebellie uitbrak woonde ik aan Katrivier by Marthinus Appel, omtrent een half uur te voet van Fort Armstrong. Ik ken Andries Botha, den Veldkornet. Na het uitbreken van de rebellie, ben ik met Appel naar Fort Armstrong gegaan, Botha woonde toen op zyne plaats op Buxton. Hy kwam nu en dan naar Fort Armstrong en sliep by den Commandant. Ik herinner den dag dat Uithaalder met zyn commando naar Fort Armstrong is gekomen. Ik kan niet zeggen of Botha voor dien tyd aldaar dikwyls was gekomen of niet. Daar ik een veewachter ben, zie ik niet altyd wie er is. Hy was op Fort Armstrong op den dag toen Uithaalder kwam. Ik was zelf aldaar. Ik ben dien dag met myn vee uitgegaan, en toen wy in het veld waren, liet Commandant Groepe aan ons, veewachters weten, dat wy moesten binnen komen. omdat de rebellen magt aankwam: en ik kwam in Fort Armstrong juist toen de rebellen aan de andere zyde afstegen. Ik zag Botha aldaar. Hy ging met eenige andere om met Uithaalder te spreken. Nadat zy terug kwamen, zag ik eenige van de rebellen in het Fort, en eenige bleven beneden. Het kwam my voor dat omtrent 15 man waren binnen gekomen. Ik ken Hermanus Loots, den adsistent Veldkornet. Ik heb hem aan Botha hooren vragen, of hy moest schieten, waarop Botha zeide: Wilt gy uw bloed voor Engelsch bloed verspillen?" En Loots vraagde:—"Wat moeten wy doen?" en Botha antwoordde: "Ik weet niet wat gy moet doen." Ik ging vervolgens naar Marthinus Appel, den provisioneelen veldkornet van myn veldkornetschap. Toen de vyftien man in het Fort kwamen zeide iemand, "Sta, komt niet binnen." Ik weet niet wie dit was, maar zy kwamen binnen en stegen af. Zy stonden te spreken, maar ik was op een afstand. Vervolgens keerden zy om en gingen weder uit. Ik was boven in het Fort, en weet niet wat aan Macmasters stal is gebeurd. Ik herinner my den dag, dat Generaal Somerset te Fort Armstrong is gekomen. Ik was toen in het Fort, maar toen de Generaal met het kanon begon te schieten liep ik weg. Toen Jan Groepe en Marthinus Appel met een vredes vlag werden afgezonden, stond ik omtrent 100 schreden ver van den heuvel naar het schieten te kyken. Jephta, July en eenige andere waren by my. Ik ken niemand, die dien dag te Balfour heeft gevochten. Ik kon niemand herkennen. Ik zag alleen rook en hoorde het schieten. Ik werd gevangen gemaakt op den volgenden Woensdag, nadat Fort Armstrong was bestormd. Het fort werd bestormd op Zaturdag en op Woensdag gaf ik my over aan Elandsrivier. Ik werd vervolgens naar Fort Hare gebragt en aldaar gevangen gezet. Omtrent dienzelfden tyd bragt Lodewyk Peffer, Andries Botha naar Fort Hare.—Wy waren aldaar in hetzelfde vertrek met de andere gevangenen opgesloten. Iets werd aldaar door Botha gezegd over hetgeen hy gedaan had. Hy zeide, wanneer de Generaal niet ware gekomen, zouden de Engelschen het goed getrokken hebben op dien morgen te Balfour. Ook zeide hy, dat toen de Generaal te Lushington gekampeerd was, hy de Fingoes naar de bergen had gezonden, en voegde er by. "Ik was in het gevecht, en wy hadden de Fingoes dien dag verschrikkelyk onder de kogels." Hy zeide dit toen hy sprak van het Balfour gevecht. Hy zeide niets meer. Ik zal de waarheid spreken; dit was alles wat hy zeide.

Door den Hoofd-Justicier.—Ik weet niet hoe dat Botha daarvan kwam te spreken, niemand heeft hem daarnaar gevraagd. Botha heeft dit gezegd, zonder dat iemand hem daarnaar gevraagd heeft.

Door den Procureur Generaal.—Ik heb hem maar eenmaal daarvan hooren spreken. Ik weet wie by dit gesprek tegenwoordig waren, maar ik weet niet of zy dit gehoord hebben. Hermanus Loots, Piet Bantam en Marthinus Groepe waren er, ik weet niet of zy daarnaar geluisterd hebben. Het vertrek was groot. Er sliepen vyftig man in.

Door den Heer Watermeyer.—Ik ben dien morgen te Fort Armstrong gebleven, toen Uithaalder hetzelve kwam aanvallen. Ik ben niet naar de andere zyde gegaan.—Nadat zy gezegd hadden dat zy dien dag niet zouden vechten, gingen wy uit met het vee, en de heer Read en Fourie passeerden ons. Ik herinner my, dat de heer James Read my heeft gevraagd, waarom ik onder een boom lag, in plaats van myne dienst te doen aan het fort, de heer Read zeide, kom nader by met het vee, en wanneer de rebellen aankomen, kom dan aan deze zyde van de drift, en schiet op hen, wanneer zy op u schieten. Ik stond onder een boom. Ik herinner my niet, dat de heer Read heeft gezegd, dat myne dochter had geklaagd dat ik een paar dagen te voren in onderhandeling met Uithaalder was geweest, dat ik aan den kant van de rebellie was, en dat ik haar man zoude schieten, wanneer hy zich niet by my voegde: dit was eene zaak die voor den heer Wienand was, omtrent myne dochter. De heer Read heeft my over die beschuldiging niet gesproken.

De Hoofd-justicier.—Ik heb het niet ter neer gesteld.—Dit is ver af. Gy kunt hem even goed vragen omtrent iets, dat een maand geleden gebeurd is. Dit zoude alleen kunnen aantoonen, dat de vrouw geklaagd had over iets, hetwelk hy heeft ontkend, dat de heer Read haar heeft geloofd, en hem daarvan heeft beschuldigd; maar wat heeft dit te doen met de beschuldiging tegen Botha?

De heer Watermeyer. De eenigste reden, waarom ik deze vraag doe, is, dat deze getuige opmaakt, dat in den morgen van den 28 January, hy en Hermanus Loots en anderen loyaal gezind waren, en op Uithaalders volk geschoten zouden hebben, had Botha niet geraden, om niet te schieten. Daarop vraag ik hem—niet geweest zynde, waar loyale onderdanen op dien tyd hadden behooren te zyn, maar op een afstand van het Fort—of de heer Read hem niet gezegd heeft, dat hy op eene plaats behoorde te zyn, waar hy van dienst konde wezen?

De Hoofd-justicier.—Ik kan zeer wel de beweegreden van den heer Read begrypen, door te zeggen: "Waarom ligt gy onder een boom, wanneer gy onder de wallen van het Fort moest zyn, waar men u noodig heeft:" maar dit heeft niets te doen met Botha's zaak: ook is het iets dat de geloofbaarheid van dezen getuige zal schaden. De man is een rebel en bandiet, en daar is hy;—gy kunt de daadzaak niet veranderen. (Door den getuige.) Toen Lootz aan Botha vraagde of hy moest schieten, had ik myn geweer by my. Ook de andere. Ik zoude geschoten hebben, en dan ware ik nu niet hier geweest. Ik zoude geschoten hebben, als Kommandant Groepe my dit gezegd had. Ik kan niet zeggen of Kommandant Groepe in het Fort was, toen Lootz met Botha sprak. Ik heb hem gezien eer ik met myn vee uitging. Toen ik onder den boom was, dacht ik niet dat op dien dag iets door de rebellen zoude gedaan worden. Ik ben naar Uithaalder gegaan toen Lootz my heeft gelast.

De Hoofd-Justicier zegt: Ik zie volkomen de reden in, waarom de heer Watermeyer in deze zaak wilde treden: maar Lootz was de man die met Botha heeft gesproken. Die het woord voerde was Lootz, en hy schynt niet zeer angstvallig geweest te zyn en gereed om te schieten. Ik wil niet zeggen, dat het niet genadig in Botha was. Hy moge gedacht hebben, dat de rebellen, zoo als gebleken is, zouden heengaan zonder te schieten. Echter moet nog aangetoond worden, dat hy gehandeld heeft volgens het beste beginsel, en de beste staatkunde: maar ik zie niet, dat het gedrag van dezen man de zaak tegen Botha affecteert. Hy wordt bewezen een man van invloed te zyn en zyn invloed met gevolg te hebben gebruikt: en ik kan als nog niet zeggen, of het niet ten zynen voordeele kan zyn, dat hy tegenstand zoo lang mogelyk heeft willen verschuiven.

Hans Fister.—Ik herinner my het gevecht te Balfour tusschen de rebellen en de boeren. Ik was aldaar en vocht onder Uithaalder. Uithaalder's kamp was toen beneden de krantz (Fort Armstrong.) De krantz plaats is aan de andere zyde van de rivier, en onze plaats was aan deze zyde, niet ver van Philipton; geen half uur. Uithaalders volk ging dien morgen uit het kamp om te vechten. Zy gingen door de rivier, en van daar draaiden zy op naar Balfour. Toen ik aldaar kwam was byna de helft van Uithaalders volk reeds aan het vechten. Zy vochten in klompen; zy waren verspreid: eenige vochten op de eene, en andere op eene andere plaats. De klomp waar ik was bestond uit omtrent twintig. Wy scheidden naderhand, en de helft ging naar eene klomp, en de andere helft naar de andere. Het was omtrent 8 uren toen wy daar kwamen.—Ik ken Andries Botha. Ik heb hem dien dag niet in het gevecht gezien. Ik heb niemand van het Philipton volk, dat ik weet, in het gevecht gezien. Uithaalder's volk kwam er slecht van af: het werd verslagen. Een gedeelte ging naar Van Beulen's Hoek en een gedeelte naar Blinkwater. Ik ging met hen, die naar Buxton de vlugt namen. Dit was op dienzelfden dag. Wy vertrokken weder in den nacht, en sliepen te Balfour, en den volgenden dag gingen wy naar Van Beulen's Hoek, waarheen de andere party was gegaan. Wy vereenigden ons met hen tegen 3 uren in den namiddag. Ik ken Stoffel Botha, zoon van Andries Botha. Hy was te Fort Beaufort aan zyn voet gewond. Ik zag hem in Van Beulens Hoek. Andries Botha, de oude man, nu tegenwoordig, was ook daar. Hy was daar by zyn zoon en gaf hem een geel paard. Het paard was gezadeld en getoomd. Toen ik het eerst zag, was het gekniehalterd zonder zadel. Andries Botha bleef aldaar een uur nadat ik was gekomen. Zyn zoon ging dien nacht met ons en reed op een geel paard. Ik zag Andries Botha te voet heengaan. Uithaalders volk ging van Van Beulens Hoek naar Elands Rivier. Ik ben zeker, dat ik Andries Botha dat paard aan zyn zoon heb zien geven. Ik ben te Grahamsstad in tegenwoordigheid van Andries Botha ondervraagd geworden.—Ik herinner my niet dat hy my eenige vragen heeft gedaan. Er was op dien dag geen vee aan het Philipton volk behoorende. Er was alleen het vee, dat de rebellen van de krantz gebragt hadden. Ik zag geen afgedwaald vee. Als er ander vee in het kamp ware geweest, zoude ik het gezien hebben, want ik was in het gevecht. De rebellen hadden omtrent 300 stuks vee, door hen van Fort Armstrong gebragt. Toen zy den Generaal zagen aanrukken, dreven zy het vee weg: Zoo ver ik weet was er geen vreemd vee onder.

Door den heer Watermeyer.—Ik was in het gevecht te Fort Beaufort toen hetzelve werd aangevallen, ik was ook aan Winterberg, en Koonaprivier, en boven Winterberg, in den Hoek, en te Balfour. Ik weet niet of ik nu pardon zal krygen.

Door den Hoofd-Justicier.—Niemand heeft my eene belofte van pardon gedaan.

Door den heer Watermeyer.—Ik verwacht dat ik zal worden teregtgesteld, omdat ik onder de rebellen ben geweest.

De Hoofd-Justicier.—Zegt: Wat meent gy.

De heer Watermeyer.—Deze is een Koningins getuige, Mylord; de man is inderdaad geregtigd tot zyn pardon.

De Procureur Generaal.—Hy is niet teregt gesteld geworden.

De heer Watermeyer.—Neen: hy moet pardon hebben!

Door den Hoofd-Justicier.—(Aan den Getuige.)—Ik heb dit aan den heer Stingfellow aangediend, te Beaufort, toen ik my, omtrent zes maanden geleden overgaf. Ik ben sedert altyd in gevangenis geweest. Ik kwam op Zaturdag aan; ik bleef Zondag in de gevangenis; en op Maandag ben ik naar den heer Stringfellow gegaan. Vooraf had ik dit aan den cipier gezegd. Noch de heer Stringfellow noch iemand anders heeft my iets beloofd. Ik heb nooit met Andries Botha getwist. Ik heb nooit iets kwaads tegen hem gehad. Ik heb den heer Stringfellow ook andere dingen gezegd behalve van Botha. Ik heb uit myn eigen van Botha gesproken, zonder dat de heer Stringfellow er naar gevraagd heeft. Ik heb niets van andere menschen gesproken, die ik gezien had. Ik ben zeker, dat ik den zoon niet voor den Vader heb aangezien, zoo als Botha voor den Magistraat heeft beweerd.

De Procureur Generaal zeide:—dat, daar zyn geleerde vriend objecteerde tegen de getuigenis welke hy voornemens was voortebrengen, hy verzocht dat de jury voor een korten tyd zich mogt verwyderen, terwyl het onderwerp behandeld zoude worden, opdat een punt hetwelk uiteindelyk niet voor hen mogte komen, op hen geen invloed uitoefende.

De jury werd dus gelast zich te verwyderen. Na afloop der discussie werd de jury weder binnen geroepen.

De Procureur Generaal riep den heer George Cyrus op.

De Heer Watermeyer objecteerde tegen deze getuige.

De Procureur Generaal zoude voor het tegenwoordige van den getuige afzien, en naderhand het geschilpunt openen en des noods behandelen.

Jacob Nieuwveld.—De Procureur Generaal gaf te kennen, dat de getuige verbazend hakkelde, en men dus geduld moest uitoefenen.) Ik herinner my, dat de rebellen Fort Beaufort hebben genomen. Ik was toen in het rebellen kamp naby Philipton. Uithaalder was Commandant van dat kamp. Er waren Kaffers en Hottentotten. Macomo was het hoofd der Kaffers. Ik ken Botha, ik heb hem in dat kamp gezien. Het was eer dat Fort Beaufort werd aangevallen. Niet lang te voren, omtrent een maand.—Hy kwam alleen, te paard. Hy had een geweer by zich. Macomo en Uithaalder hebben te zamen gegeten. Niemand was by hen. Macomo, Botha en Uithaalder hebben te zamen gegeten. Ik stond buiten. Het was in een huis.—Ik stond daar. Er was een paard van Botha. Ik heb het paard vastgehouden. De deur was open. Ik was naby genoeg om te hooren wat zy spraken. Zy zeiden, dat zy Fort Beaufort wilden aanvallen. Uithaalder zeide dit. De andere zeiden, wy hebben geen kruid genoeg. Eenige van de party zeiden dit. Er waren acht menschen. Zy aten alle te zamen. Ik heb Botha niets hooren zeggen. Er is niets gesproken omtrent Grahamsstad. Zy hadden een os voor het middagmaal geslagt. Ik weet niet hoe Botha aldaar gekomen is. Hy is te paard weggereden.

Door den heer Watermeyer.—Macomo was by Uithaalder toen Botha kwam. Ik heb voor den Magistraat niet gezegd, dat Macomo reeds weg was, dat Uithaalder alleen was. Botha was daar toen Macomo heen ging. Ik heb te voren gezegd, dat Botha niet daar was toen een van Uithaalders volk gezegd had, dat er geen kruid genoeg was. Dit was voor den aanval op Fort Beaufort. Hebt gy niet voor den Magistraat gezegd, dat het een maand daarna was?

Hoofd-Justicier—Voor den Magistraat heeft hy veel meer gezegd, dan van daag.

De Procureur Generaal.—Welligt in antwoord op leidende vragen, welke ik my niet bevoegd oordeel, te doen.

Door den heer Watermeyer.—Myne makkers noemen my niet *malle Jacob* maar *Joris*.

Door den Hoofd-Justicier.—Ik ben zeker dat het voor den aanval op Fort Beaufort was. Voor den Magistraat heb ik gezegd wat ik nu zeg. Botha is in het rebellen kamp gekomen na den aanval op Fort Beaufort. Ik was daar als een rebel.

De Procureur Generaal.—Ik vrees, dat dit arme schepsel weinig licht zal verspreiden over de oorzaak van de Katrivier rebellie.

De Hoofd-Justicier.—Ik vraag niet naar licht deswegens hoegenaamd, maar om een datum te bepalen. (Aan den getuige.) Ik ken Botha goed. Ik heb nooit met hem getwist.

Door den heer Watermeyer.—Ik ben geen rebel. Ik ben een gevangen.

(Het vervolg hierna.)

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, MAY 31, 1852.

We lately offered some observations upon the construction and preservation of good roads. Another subject, which stands in close affinity therewith, is our postal arrangements. We do not wish to be hard upon any party, but when we make a comparison between the postal arrangements of this colony and those of other countries, we are involuntarily drawn into an admission of the fact that our shortcomings are most pitiable. Yes, and we are reluctantly compelled to trace the origin thereof to our government.

We say that the blame lies with the Government. Any subordinate officer is only chargeable if he neglect to carry out arrangements which may be made by his superiors, but if, through the inefficiency of those arrangements, in the establishment of which he had no part or has not been consulted, they fail to give that satisfaction which is desirable, how can he be blamed?

If, however, there are defects, which require to be remedied, the question arises can no improvement be effected? And to this we unhesitatingly reply in the affirmative. Whatever is required may be done, if only a sufficient amount of money be placed at the disposal of the Postmaster General, and the arrangements, of which he ought to be the best judge, are left to him. Where it is to come from, is a question, which may be readily answered. The annual estimates contain many items, put down for no good purpose except it be to fill the pockets of sinecures, and many other items for works which are not at all to be compared to an efficient post office establishment. Let these be erased, or if this should not be deemed expedient, let them at all events be cut down, and the saving thus effected will doubtless be more than sufficient to meet the charge.

Some effort, we know, has been made to introduce an occasional improvement; but where a whole system is defective, radical reform and not patching is required. Look, for instance, at the alteration made in the despatch of the post from two to three times a week. We do not now speak of the punctuality in its arrival, but merely of the distinction made between the several townships. Whilst some are privileged with post communication thrice a week, others enjoy the same advantage only twice and even once; and in the interior the people are even worse off, for there (in some sections at least,) only one post is despatched once a fortnight or once a month. This, not to speak of other defects, certainly shows that improvements are called for.

And as regards the safety of the mails, the late plunder of the bags but too plainly shows that in this respect also improvement is inevitably necessary. Our readers are no doubt aware that some time ago, the prospect of a change was held out. It was then put forth that water tight carts, with strong reflectors, would be substituted for the old defective vehicles, and that post guards, properly appointed, would be placed in charge of the mails. Had this been the case, most certainly the late robbery would not have taken place; but here again it was patching—a half measure.

We may be answered, that the public are entitled to claim compensation from the government for any loss sustained on this account; but why should any loss accrue to the general revenue? Any compensation given to individuals out of the general revenue, is nothing more than robbing Peter to pay Paul.

As far as we are aware, the present is the first instance in which the Mail has been robbed; but, as in every other instance, an example is only required, so will the present one also tend to operate upon the worst passions of the human mind, and unless the opportunity be now effectually cut off, the government may hereafter have occasion to repent of its apathy.

In connexion with the foregoing, our readers will doubtless be glad to learn, that *Gert Wilkers*, the party who perpetrated the late plunder of the Northern Mail, has been committed to take his trial at the next sessions, as well as his brother Moses, for receiving the property stolen.

Through the exertions of Mr. P. J. TRUTER, of the Attorney General's Office, the greatest part of the stolen Notes has been recovered, the deficiency being only £65. The whole amount stolen was £529 13 6. Besides this a S. A. Bank Note for £10 and a Cape of Good Hope Bank Post Bill for £116 14 11 are yet unclaimed.

We can only hope that Mr. TRUTER's valuable services on this and other occasions will not be overlooked when a suitable opportunity shall occur.

Latest Frontier Intelligence.

The accounts by Saturday's post state that another murder has been perpetrated by the Rebel Hottentots, upon two herds, in Manley's Flat, 10 miles South of Graham's Town. These men (a Fingoe and a Hottentot,) were out in the field with the cattle, when they were attacked and shot by the rebels, who carried off the cattle.

An attack had been made on Waterkloof, by Col. Buller, on the 17th instant, at a place called the *Horse-shoe*, where the lamented Col. Fordyce was killed.

The Kafirs fought bravely. The Colonel destroyed a number of huts, and the enemy gave away before the troops, but the instant the retreat was sounded he reappeared in thousands, and commenced a desperate attack on the rear guard, only repelled by the good working of artillery which Col. Buller had brought with him. One of the Rifles was severely and two others slightly wounded.

H. M. S. "STYX."—Information has come round, *via* the Buffalo, of the narrow escape of this fine steamer from wreck on the Bird Islands, in Algoa Bay. It appears from the account before us that on her recent trip to the Buffalo, she left the anchorage at Port Elizabeth about 4 o'clock in the afternoon,—the night setting in dark, and atmosphere rather hazy. Capt. Hall, with his usual watchfulness, was on deck after close of the day, and about 8 o'clock, from a sudden impulse, abruptly quitted Mr. Gordon, one of his officers, with whom he had been conversing, and sprang upon the paddle box, where he found his sailing-master, Lieut. Ellis, on the look out On joining him, the latter remarked he felt curious as to whether those appearances like the Bird Islands, would be again seen—alluding to the effect of mirage which had been witnessed once or twice before in Algoa Bay. Capt. Hall at this moment, on looking attentively through the gloom, saw an object which he at once concluded was, not the unsubstantial mirage, but the Western Bird Island itself. Quick as thought, the order was given to alter the helm, stop the engine, and stand by the anchor! At this anxious moment a breaker was seen not more than two ship's length distant. Fortunately the anchor brought the vessel up, and held her firmly until day-light revealed her exact position. It was then found that she was between the west reef and the island—so perilous a situation that the preservation of the ship and crew can only be attributed to the special intervention of a beneficent Providence; for had the ship not been brought up at the moment she was she must have been wrecked. The cause of getting into this position was discovered to be a current of nearly 3 knots an hour, which ran towards the Buffalo instead of from it, as is generally the case. To which must be added, however, the absence of a light house on the Bird Islands—an omission which is most discreditable both to the Colony and the Home Government. May we not hope that this narrow escape from destruction of this fine vessel, with her far more valuable crew, will arouse the public attention to this subject, before the necessity is enforced by some terrible calamity like the loss of the ill-fated *Birkenhead*? Had there been a light on "Danger Point" that splendid ship and hundreds of valuable lives might, and there can be no doubt would, have been saved. And yet we delay, though death and suffering prompt us unceasingly to exertion. The paltry economy which induces us to fold our arms when such subjects are broached is utterly contemptible, and should be at once discarded. Self interest and humanity call aloud to us not to cavil but to *act*, and at once to do what we can to counteract those dangers on our coast to which mariners who labor for us are so continually exposed.—*G. T. Journal, May* 22.

On Tuesday morning last the American ship Argo, N. Crocker, Master, put into our bay for repairs, having sprung a leak in a heavy gale she encountered off this coast, not far from Natal. The leak was first discovered on the 10th May. Throughout the whole of that day they had experienced severe squalls from the westward at 7 p.m. they rigged the pump and after working for half an hour found that the vessel had sprung a leak probably between the hours of 6 and 7 p.m. All hands were immediately put by turns to the pump and it was constantly kept going through the night. All this time the gales still continued unabated. At 8 the next morning they found the leak increasing rapidly, that they were unable to keep her clear with one pump as heretofore. Shortly after this, finding no benefit to result from their labours, it was deemed necessary for the safety of the vessel to lighten her by throwing over a portion of the cargo, and accordingly 148 bales of hemp were consigned to the deep. On the following day (the 12th) no abatement was discovered in the leak, while the wind still continued severe, it was deemed advisable to lighten the ship yet more. When a further quantity of 168 bales of hemp had been heaved over without producing the desired effect they desisted. The pumps were then resumed to keep her free. The ship was found to leak during these 24 hours at the rate of 25 strokes the hour. The men were so worn out with fatigue that the Captain was obliged to let the half of them lay down. On the 13th the breeze moderated; but increased again on the 14th. By this time the men came aft, it being 3 p.m., and told the Captain that they could not work any longer. An English vessel coming in sight to windward, signals of distress were made by setting the union upside down, but the bark kept on her course, and the only attention paid was the hoisting of the English Ensign. A part of this day the ship leaked about 6000 strokes the hour. We were then in Lat. 33 55 and found a current setting S. E. about 2 miles the hour. Finding that there was no hope of relief from the bark, the men returned again to work. On the 13th fell in with the Swedish bark Carrin Cecilia, from Port Louis for Gottenburg in Lat. 33 50. This bark continued with them the next day. The men again came aft and wanted to leave ship, saying that they were unable to work any longer, and they might not have another opportunity of doing so were this vessel to leave. They were finally prevailed upon to try another day in order to get her into a port from which they could not be far off, and that the Swedish bark had consented to remain with them till they did so. At 6 p.m. on the 16th they made Padrone Four of the crew here dropped from exhaustion. The prospect of reaching port soon kept the others up, and, the 18th found them anchored in the bay. The Argo although only 450 tons is one of those roomy vessels made for carrying, and she has now upwards of one thousand tons of valuable cargo on board. It is believed that the whole of her cargo will have to be landed and the vessel be obliged to be condemned.—*E. P. Mercury, May* 22.

THE SOVEREIGNTY.

(*From the Friend of the Sovereignty, May* 15.)

The *veto* put by Earl Grey on a few paltry hundred pounds incurred in Bloem Fontein, for the purpose of keeping the troops from wind and rain, has given rise to the suspicion that his Lordship gravely contemplates advising Her Majesty to abandon the country. If this be the case, then we must speak and think of his Lordship's good sense within ordinary limits; and we now devote a column to the discussion of some of the important questions that hinge upon this most extraordinary idea of his Lordship.

Has Earl Grey well pondered the consequences of such an impolitic course, as the abandonment of a country over which the Sovereignty of the Queen of England has been declared—and which has been incorporated with the Empire to all intents and purposes, as effectually as any other portion of that Empire? It seems to be unworty of serious refutation to say, that because his Lordship never said in so many words, "I approve, Sir Harry Smith, of all that you have done;" that, therefore, he can now with propriety, with policy, recommend the abandonment of the country. Silence, in this case, is consent. Procrastination in this matter has been deemed approval. Secret disapprobation, whilst the public are permitted to deceive themselves by false hopes, amounts to less than nothing, and would in a Court of Law or Equity, entitle the defendant to judgment with costs, on the ground that the plaintiff has practically misled him in his defence. We think that a statesman of Earl Grey's standing can have read History to a little purpose, if he will be the first man to set limits to an Empire on which the Sun never sets; and which, for aught that we can tell, may be rendered the great instrument of the enlightenment of the world. There is a good deal of craft in statesmanship, though it be commonly called policy, and we would enquire whether it be politic to say, "Thus far and no farther,"—and most of all, whether it be not decidedly impolitic to abandon a country so full of promise, and which has been blessed with an organized Government. There is no argument that his Lordship can adduce for adopting such an impolitic course that could not be applied in tenfold force to any portion of the Empire. Is it expense? Look at India—why the salary of the Governor General is £22,000 a year—whereas the total expenditure of the Sovereignty is £5,000 odd, and we pay it ourselves. We do not, of course, include the military expenditure incurred by keeping some 200 troops here—that being, in our judgment, as much an Imperial as a Sovereignty question. Look at Scinde—that young Egypt—is it to be abandoned because it is a losing concern? Look at the Punjaub—is that to be abandoned? Look at Hong Kong—is that to be abandoned, though it be nothing but a bare rock, with public buildings almost built of Spanish dollars? Are the West Indies to be abandoned, though the Empire be lending their pounds by the million, in order to keep the planters from bankruptcy? Is England itself to have her name blotted out of the list of nations on this principle? We think she ought to be, if this principle of mere debt be the rule, for she is eight hundred millions of pounds in debt—a debt that will not be liquidated till Earl Grey and a thousand Secretaries of State after him be gathered to their fathers. Foreigners would think us weak to abandon any part of our Empire on the ground of expense. It would be impolitic in a high degree to do so. It cannot be done, my Lord, without exposing your Lordship to the charge of overlooking the uses of good policy in conducting a Government.

But it is not pretended that it is expedient to abandon the country. The argument is altogether on the other side. It seems more expedient to maintain an organized Government north of the Orange River, than to post a fleet of war steamers on the West Coast of Africa. We propose to receive in England, South American sugar and coffee, on the terms of the most favored nations in friendship with the English—and yet we use an expensive armament, with the view of rendering, in point of fact, that coffee and that sugar as expensive in their growth and manufacture as we possibly can. Many good men doubt the policy and expediency of our measures on the West Coast of Africa, but we scarcely think any man of sound judgment, and possessed of correct information, will be found gravely to dispute the policy or inexpediency of our measures in the interior of Africa.

But it would be a very difficult task to accomplish, were his Lordship to succeed in the suicidal course which has been attributed to him. Where would his Lordship accommodate some 2000 loyal farmers, with their numerous children and dependants, and patriarchal flocks and herds? In the Colony? The Colony is glutted, and must extend its borders, or retrograde—to Australia? Out of the question. Is Earl Grey prepared to find a passage for these farmers to any other part of the world? We are here reminded of Walter Scott's story of an old butler who had been 40 years in a family, who had reproved a young nobleman for being very extravagant. "I tell you what it is," said my Lord, "you and I must part, John, I cannot be lectured in this way." "Part," said honest John, "You and I part! And where in the wide world would your Lordship go?" The shrewd reader needs no aid in applying the story.

Abandonment of the Sovereignty would be a very dangerous measure. Dangerous to the peace of the country—dangerous to the existence of the native tribes—dangerous to commerce—to discovery—dangerous, ay, destructive to Christian Missions—for we are assuredly of opinion that the abandonment of the Orange River Sovereignty by the British Government would be the signal for unceremonious dismissal across the Orange River of all Christian Missionaries. The Sun of Missions would set in thick darkness. The Chiefs would sooner or later be subjected to the Iron Government of the Trans Vaal Boers, particularly Adam Kok, who could not stand six days before the hurricane. The danger to property, life, and all that every loyal Afrikander, and Englishman, and Christian holds dear would be imminent, and nothing but strange infatuation could make such a fatal experiment.

The expense of such a project would, one might suppose, be sufficient to deter Lord Grey from seriously entertaining it. The remedy would be worse than the disease. There would be a claim for compensation, that the home government could not and would not resist. Is Lord Grey prepared to rise up in his place in the House of Lords, and propose that the value of the 1200 farms, or thereabouts, to be abandoned by the farmers, be paid to the owners, the English Government having gracefully abandoned the Sovereignty to its fate, thus making a pretty little item in the accounts as follows:—

To compensation for 1200 farms, abandoned by this country in South Africa, in order that confusion might be worse confounded, and for other special reasons—say 1200, at £300 each (a very low figure)	£360,000

If Earl Grey is alarmed at the expenditure on account of military buildings (but which in truth would not be sufficient to pay for painting his own mansion) we would recommend his counting the cost of the undertaking.

Time and space would utterly fail us to expatiate on the impolicy, difficulty, danger, expence, injustice, and absurdity, of carrying out the rumoured project of Earl Grey.

For our own part we do not believe a word of it. Lord Grey has more common sense than to entertain seriously any such ridiculous project as to abandon the country, and if he even did so entertain it, the people of the Cape and of England would not allow him to carry it into effect. He would be overwhelmed with petitions, and disgraced in making the attempt.

POLICY OF THE PRESENT MINISTRY.

(*From the Spectator, Aplil* 10.)

Parliament has risen for the Easter holydays; and Ministers, though incessantly badgered, since their accession to office, to declare their policy, have, at least in so far as direct announcement is concerned, kept their secret. A last attempt was made by Mr. Osborne on Monday to goad them into frankness. The Member for Middlesex assailed them with keen and cruel jests, the more cruel that they were sarcastic and telling expressions of grave truths. Ministers lost their temper under the lash of Mr. Osborne, but even in their anger no word escaped them to betray their intentions. Lord John Manners rose in a state of excitement, defied the "moribund Parliament," and taunted Opposition with claiming a majority and yet shrinking from placing Ministers in a minority by a division. Before the evening closed, Opposition did place Ministers in a minority, by rejecting one of their amendments on the bill for repressing corrupt practices at elections.

But Ministers have failed to be as prudent in their actions as in their language. The inconsiderate rashness of Mr. Walpole, in giving notice of a new and strange suffrage qualification, apparently without consulting his colleagues, and then withdrawing his notice as hastily as he had given it, has seriously damaged them in the opinion of their followers. Mr. Walpole was regarded both by friend and foe as the solid, the sagacious, the prudent member of the Cabinet; and such an escapade from him shattered all confidence in it. Mr. Mackenzie's taking upon him to move the adjournment for the holydays, although the Chancellor of the Exchequer had intimated that *he* was to make the motion, and in doing so give some explanation of the course he intended to take with the public business, was deemed equivocal. It might have been in consequence of a preconcerted scheme to enable Mr. Disraeli to escape from his promise, or it might be merely the étourderie of the Secretary of the Treasury. The former explanation implies want of faith; the latter the same heedless levity and want of a right understanding and previous arrangement among Ministers that were evinced in Mr. Walpole's blunder. These and similar indications have conspired with the shuffling manner in which Ministers have evaded the explanation of their policy, to create an impression, not only that they have no policy, but that they lack the ability to conceive one.

The subject of India, which engaged the attention of the Lords at the close of last week, has been twice again pressed upon them by Lord Ellenborough. It was felt last week, that Lord Derby, in the explanatory speech with which he prefaced his motion for a Committee on Indian affairs, was not equal to himself, even as an orator. He appeared like one who had been crammed in haste for the occasion, but had not fully comprehended the lesson he repeated by rote. Lord Ellenborough, on the contrary, spoke with the weight of observation, practical experience, and matured reflection. Allowance being made for the exaggeration of his amateur military tastes, the view he took of the condition and wants of our Indian empire was sound and comprehensive. His comments this week on the war with Ava, and the abuses of the Indian press, heightened and confirmed the favourable impression he had made. He placed in a clear light the rashness with which a quarrel with the Burmese court had been precipitated; the unseasonable time at which warlike operations have been commenced; and our imminent danger of being led by the war into cumbrous and embarrassing territorial acquisitions. His remarks on the Indian press were not less pertinent. That press is too much in the hands of officials, and the reckless manner in which secret minutes and despatches of the utmost importance are published has on several occasions been highly detrimental to the public service.

Discussions have been raised in the House of Commons on the affairs of the Ionian Islands and the British dominions in South Africa. In the former, it was with justice alleged on behalf of Sir Henry Ward, that he inherited embarrassments from the anomalous character of our relations with the Islands, heightened by the rash legislation of his predecessor. But there was no explanation of the extraordinary measures he adopted to influence the last elections; Ministers contenting themselves with exposing some minor inaccuracies into which Mr. Hume, imperfectly informed, and perhaps from a biassed source, had fallen. Sir William Molesworth's lucid and judicious exposition of the state of affairs at the Cape produced little more than an admission that Ministers are at their wits-end. The complication appears, indeed, to defy disentanglement. Mr. Gladstone reminded the House, that the sum of nearly 800,000*l.* which in the course of two sessions has been voted for the Kafir war is only the *extra* expenditure incurred by it. But of this enormous expense neither Parliament nor the public has any right to complain, since it has been incurred in consequence of their obstinate refusal to understand or regard the systematic mismanagement that has prevailed at the Cape.

Lord Malmesbury's explanation of the correspondence that has taken place with Foreign Powers on the treatment of political refugees is the one redeeming point in the Parliamentary proceedings of the week. The generous tone of the Foreign Secretary, and his firm assertion of the hereditary policy of this country to afford asylum to all political refugees who do not abuse it, were very gratifying.

Thus closes the first division of the session. The greater part of the Estimates has been voted; the Budget has not yet been opened; and one Ministry without apparent aim or purpose, beyond the holding of office for self and friends, has been succeeded by another of precisely the same character.

DEBATE IN PARLIAMENT.

HELP IN WAR FROM MERCHANT STEAMERS.

(*From the Spectator, April* 3.)

Mr. Anderson, founding on the report of a Select Committee of 1849 in favour of providing, by means of the commercial steam marine of the country, "a reserve steam navy" available for the national defence when required," moved a resolution affirming the sentiment of the report of the Committee.

In support of his proposition, he stated that the United Kingdom possesses 1300 mercantile steamers of all classes, of an aggregate burden of 300,000 tons and the aggregate power of 100,000 horses. All of those might be made fit to serve for coast defence; but if Government would make arrangements to have fitted readily from a hundred to two hundred of the larger ones—the largest mail steamers being already under contract to be so fitted—in such a manner that they could be armed with two heavy guns, 32-pounders or 68-pounders, they might secure the object he had in view for an outlay of 50*l.* to 150*l.* on each boat, and maintain available the required force for a cost of about 10,000*l.* a year.

Mr. Mackinnon, the Chairman of the Committee alluded to, seconded the motion, as it had his entire approval.

Mr. Stafford, Secretary to the Admiralty, acknowledged that the conduct of Mr. Anderson had been not only plain, practical, and business-like, but entirely free from party considerations: he intimated that the principle of the proposition had the acquiescence of the Board of Admiralty, and stated, that as the Board had not found an opportunity of laying any lengthened statement before the House, it was thought desirable that he should on the present occasion call the earnest attention of the House to a few particulars.

"The Secretary for the Home Department, in his speech on the Militia Bill, stated the number of vessels we had ready to serve,—namely, 9 sail of the line, 5 frigates, 1 sloop, 9 screw steamers, and 8 paddle steamers. Besides these, the following are engaged in our home defences—at Woolwich, 9 vessels, with 530 men; Sheerness, 7, with 1544 men; Portsmouth, 16, with 6542; Devonport, 11, with 2822 men; Cork, 5, with 368 men; in all 48 vessels, and 11,906 men. To these add the Hecate (cruising), 160 men; Pluto, 55; Aptelope, 55; Vulcan, 152; making in all 52 vessels 12,328 men, exclusive of 4,500 Marines on shore, and Coast Guard and Dockyard Battalions; being altogether 29,648 men. In addition, he had to mention that the Simoon and Vulcan, large screw steamers, were each capable of moving a regiment, and there were several small steamers besides.

"The whole of her Majesty's ships in commission were—in the East Indies and China, 9; Cape of Good Hope, 9; coast of Africa, 22; South east coast of America, 8; West coast of America, 9; North America and West Indies, 13; Mediterranean, 19.

"He would now refer to the naval force of two foreign powers, from a statement compiled with the greatest care. The number of Russian line-of-battle ships in commission were—in the Baltic, twenty seven; Black Sea, eighteen; making together forty five; of frigates and corvettes—in the Baltic, twelve; the Black Sea, twelve; together twenty four; of brigs, sloops, and schooners—in the Baltic, fifteen; the Black Sea, nineteen; together thirty-four; making a total of 103. Of steam vessels, Russia had in the Baltic eight, and in the Black Sea six frigates. Of small steamers, there were in the Baltic five, in the Black Sea fifteen; in all thirty four; the entire naval force of Russia being 137. The French had in commission—of line-of-battle ships, seven; frigates, eleven; corvettes ten; brigs, eleven; small vessels, twelve; transports, twenty two; in all seventy three. Of steam vessels of 600 horse power and upwards they had two; between 500 and 600, one; between 400 and 500, eight; between 300 and 400, one; between 200 and 300, fifteen; between 100 and 200, thirty one; under 100, eight; in all, 66.

"The naval forces of the three great maritime powers of Europe were—Line-of battle ships—Great Britain, 72; France, 45; Russia 45. Frigates,—Great Britain, 83; France, 55; Russia, 10. The total sailing force was—Great Britain, 236; France, 257; Russia, 174. Coming to large steamers, Great Britain had 37; France 6; Russia 8. Of steamers under 200 horse power, Great Britain had 97; France 57; Russia 24."

In reference to the motion made by Mr. Anderson, Mr. Stafford said that the Admiralty would acquiesce in it; but the Navy Estimates having already passed, there would be no funds this year available for carrying it out. He might also say, that if there were any difficulty to be apprehended, it would not be one of cost, but one founded on the question whether naval and mercantile crews would work well together; and whether the latter would like to be placed under martial law. However, on that point encouraging evidence was given before the Committee of 1849.

The explanations were received as satisfactory; and Mr. Anderson withdrew his motion.

Just at the conclusion of the discussion, Lord Palmerston suggested that it might be well to exclude iron steamers from the contemplated arrangement, as unfit for war. Captain Duncombe stated that the attention of the Government had been called to that subject, and that iron merchant steamers would not be employed.

IRELAND.

The tide of emigration has set in this year more strongly than ever it has within our memories. During the winter months we used to observe solitary groups wending their way towards the sea coast, but since the season opened (and a most beatiful one it is) these groups have been literally swelled into shoals, and travel what road you may you will find upon it strings of cars and drays, laden with women and children and household stuffs, journeying onward, their final destination being America. In all other parts of the country it is the same. At every station along the rail from Goold's Cross to Sallins the third class carriages receive their quotas of Emigrants. At every station one's feelings are harrowed by the weepings and lamentations of relations and friends, bidding goodby to the wanderers. The Grand Canal passage boats, from Shannon Harbour to Sallins, appear every morning at their accustomed hour laden down with emigrants and their luggage on their way to Dublin, and from thence to Liverpool, from whence they take shipping for America, at which those who leave the province of Connaught would arrive before they are done beating about the Irish coast if a packet station was established at Galway; and we are sorry to say that the picture we have attempted to draw here has its facsimile in every part of the kingdom. From a Kerry contemporary we have the following:—

"The tide of emigration from every part of the country has set in with renewed force, and fresh troops of comfortable farmers, with their wives and children, are on their way to America."—*Evening Packet, April* 10.

THE CRYSTAL PALACE.

The promenade in the Crystal Palace on Saturday afternoon was quite a monster demonstration. The estimate of the number of visitors ranges from 40,000 to 70,000; some 2000 carriages thronged the approaches. Of course the seven military bands, stationed in different parts of the building, and the giant organ of Messrs. Willis, which remains to this time, did their best to please. The national anthem, played by all the bands combined in the centre of the transept as a finale at five o'clock, went with a voluminous unity and grandeur spoken of as "sublime."

No doubt, Messrs. Fox and Henderson would be glad to renew more than once the beautiful and very profitable scene; but it seems that even the gathering of Saturday last took place under an official prohibition. At the time the public were enjoying themselves, Messrs. Fox and Henderson held in their hands a double protest in the shape of a note from the Royal Commission, enclosing this announcement from Lord John Manners as head of the Office of Works—

"Lord John Manners feels it to be his duty to take the earliest opportunity of apprizing the Commissioners for the Exhibition, that he cannot in any way countenance the appropriation of the building to any purposes other than those which are specified in the royal warrant of the 20th of September."—*Spectator, April* 10.

OUR NATIONAL DEFENCES.

The policy of the British government has been to rely on the commercial steam navy as a means of national defence in the event of the sudden outbreak of war. By the evidence given before a committee of the House of Commons in 1850, and the report founded thereupon, it appeared that commercial steamers in general are capable of war service, with no other previous alteration or preparation than such as are easily practicable and expeditiously executed. It was shown that all steamers of 400 tons and upwards would be capable, with some additional strengthening, to carry such pivot guns as are used in war steamers, and that there are few mercantile steamers of any size which might not carry an armament such as would render them useful in case of an emergency.—*Lardner on the Steam Engine.*

LOUIS NAPOLEON.

Last week, President Bonaparte told the French people that he would not seek to be made Emperor unless the "enemies of order" compelled him to assume the dignity in self-defence. Rumours circulated this week in his own journals, of attempts to reorganize the secret societies, and an expectation of new arrests pervading Paris, have excited suspicions that he is preparing to be *forced* to crown himself. It may be asked, would he be more absolute as Emperor than he is as President? Perhaps not; but he would convert a ten-years lease into a life-tenure; would establish a dynasty, with the right of hereditary succession; might add by marriage his recognition as one of the corporation of European sovereigns; might perhaps, were the Great Powers of Europe to evince disinclination to his aggrandizement, arouse the torpid nationality of Frenchmen in his favour. Meanwhile, the President or Emperor, or whatever he is or is to be, having attired the legislators of France in suitable liveries, is devising uniforms for the subordinate functionaries of government; and having received the oaths of fidelity of the Senate and Legislative Body, has issued a decree to regulate the manner in which all other functionaries, down to gardes champêtres and auctioneers, shall take theirs. Strange, that a man who set so little store by his own oath to maintain the late constitution should expect anything from the oaths of others to maintain his power.—*Spectator, April* 10.

DEATH OF PRINCE ZWARZENBERG.

Almost at the very moment the debate in the House of Lords on the Refugee question began on Monday evening, Prince Schwarzenberg, the Austrian Minister who took so principal a part in that correspondence, received a sudden deathstroke in Vienna. He was seized with apoplexy at six o'clock that evening, and instantly expired. Private letters, since received in Paris, attribute the death of the Prince to "excitement occasioned by political contrariétés." They add, that he suffered a coup de sang fourteen or fifteen days before the fatal stroke,—which was no doubt induced by similar causes, but was disregarded by him as a premonition, or a reason for political retirement and mental calm; and they imply that the "political contrariétés" were, in fact, his discovery of proofs that "his influence with his Imperial master was being undermined by an older and more powerful statesman."—Prince Metternich.

The celebrity of the deceased has all been gained within the years that followed the revolution of 1848. His early biography has but little to interest. Prince Felix Schwarzenberg was born on the 2d of October 1800, of a prince's family: he was the nephew of the Field Marshal of his name who commanded the allied armies at Leipsig: and his brother is a Cardinal and Bishop of Prague. Entering the army at the age of about fifteen, he left it for the field of diplomacy; and was employed in distinguished capacity at St. Petersburg, London, Naples, and Turin. While engaged in political diplomacy, he was also assiduous in a more private and less creditable line—he was notorious in St. Petersburg, London, and Naples, for his amours. In the two latter capitals he reaped a proper reward: in Naples the Lazzaroni and in London a court of law, revenged the injured husbands. At the time of his death, Prince Schwarzenberg was an outlaw from England on account of unpaid damages and costs.

Leaving diplomacy, he re entered the military service, and had obtained a high command in Italy under Marshal Radetsky, when the old hero first turned the tide of war in favour of Austria by defeating the Italian armies under King Charles Albert. When Vienna was reconquered by the Imperial troops, Prince Schwarzenberg was made Foreign Minister; and he continued to hold that office when he died. It is scarcely necessary to remind the reader, that it was he who seemed to restore the courage of the Government, almost prostrate under the first heavy reverses of the Hungarian war; he who raised, equipped, and armed the hosts after hosts that the Hungarians defeated in the succeeding campaigns of that war; and he who was at last desperate enough to accept that aid from Russia which restored Hungary to the Emperor, conquered and prostrate—it is said that he ever after resented to Russia the aid which his arrogant spirit was forced to accept. It was also he who initiated and carried out that aggressive diplomacy at Frankfort and in the German states which at last destroyed the German aspirations for a German unity; and those military movements which humbled Prussia, carried Austrian troops through all the German land to the frontier of Danish Jutland, and completed the counter revolution throughout Continental Europe, by overthrowing every constitution given by the kings and princes to the insurgent peoples in 1848. Lastly, it was he who demanded that the laws of England should be changed, that he might suppress refugee combinations against his government in London.—*Spectator, April* 10.

THE GREAT SEA SERPENT CAUGHT AT LAST.

The *New York Tribune* published a long letter, said to be written by one Charles Seabury, master of the whale ship Monongahela, giving an account of the capture of the sea serpent, in latitude 3 deg. 10 min. S., and long. 131 deg. 50 min. W., on the 13th of January. After describing various manœuvres executed to kill and catch the monster hitherto deemed fabulous, the narrative thus proceeds:—

"While we were at work he gradually rose to the surface, and around him floated what I took to be pieces of his lungs, which we had cut with our lances. To make our work sure we continued to lance, eagerly seeking for his life, when he drew himself up and we pulled away, and then witnessed the terrific dying struggles of the monster. None of the crew who witnessed that terrible scene will ever forget it; the evolutions of the body were rapid as lightning, seeming like the revolving of a thousand enormous black wheels. The tail and head would occasionally appear in the surging bloody foam, and a sound was heard, so deadly, so unearthly, and expressive of acute agony, that a thrill of horror ran through our veins. The convulsive efforts lasted ten or fifteen minutes, when they suddenly stopped, the head was partly raised—it fell—the body partly turned and lay still. It took off my hat and nine terrific cheers broke simultaneously from our throats. Our prey was dead.

"Luckily he floated buoyantly, and we took him alongside, and while doing so he turned over, lying belly up. Every eye beamed with joy as we looked at him over the rail, and the crew again cheered vociferously, and I joined them. We now held a consultation as to what we should do, and I requested all hands to offer their opinions. After a short talk all of us felt convinced that it would be impossible to get him into port, and then we concluded to try and save his skin, head and bones, if possible. In the first place I requested a Scotchman, who could draw tolerably to take a sketch of him as he lay, and the mate to measure him. It was now quite calm, and we could work to advantage. As I am preparing a minute description of the serpent, I will merely give you a few general points. It was a male, the length 103 feet 7 inches; 19 feet 1 inch round the neck, 24 feet 6 inches around the shoulders; and the largest part of the body which appeared somewhat distented, 40 feet 4 inches. The head was long and flat, with ridges, the bones of the lower jaw separate; the tongue had its end like the head of a heart. The tail ran nearly to a point, at the end of which was a flat firm cartillage. The back was black, turning brown on the sides, then yellow, and on the centre of the belly a narrow white streak two-thirds of the length. There were also scattered over its body dark spots. On examining the skin, we found to our surprise that the body was covered with blubber like that of the whale, but it was only four inches thick. The oil was clear as water, and burned nearly as fast as spirits of turpentine.

"We cut the snake up, and found great difficulty, and had to "flense" him; the body would not roll, and the blubber was so very elastic that when stretched 20 feet by the blocks it would, when cut off, shrink to five or six feet. We took in the head, a frightful object, and are endeavouring to preserve it with salt.

"We have saved all the bones, which the men are not

done cleaning yet. In cutting open the serpent we found pieces of squid and a large black fish, the flesh of which dropped from the bones. One of the serpent's lungs was three feet longer than the other. I should have observed that there were ninety-four teeth in the jaws, very sharp, all pointing backward and as large as one's thumb at the gum, but deeply and firmly set. We found it had two spout holes or spiracles, so it must breathe like a whale; it also had two swimming-paws, or imitations of paws, for they were like hard loose flesh. The joints of the back were loose, and it seemed as if, when it was swimming, that it moved two ribs and a joint at a time, almost like feet. The muscular movement of the serpent after it was dead made the body look as if it were encircled by longitudinal ridges. We were nearly three days in getting the bones in, but they are now nearly clean, and are very porous and dark coloured.

"The beast I was enabled to preserve in liquor and one of the eyes; but the head, notwithstanding it is cool, begins to emit an offensive odour; and I am so near the coast now that I shall hold on to it as it is, unless it is likely to breed a distemper. Every man in the ship participates in my anxiety."

If Mr. Seabury's narrative be not a sheer invention, and there is a Defoe-like particularity in the description of the event which is calculated to dispel all doubt on the question, there is an end at last to the great sea serpent. Every Yankee penny-a-liner will doubtless bewail the loss of a friend whom they had "often tried and never found wanting;" and it is sincerely to be hoped that he may be allowed for the future to rest in peace.—*European Times.*

EXECUTION OF A BANKRUPT.

At noon on the 10th instant, just as the Exchange at Hamburgh, crowded with merchants, presented its busiest aspect, two drummers in the civic uniform came up and rolled their drums for the space of ten minutes, causing a great commotion both within and out of the Bourse. While this was going on, workmen were seen over the principal gateway of the building elevating a black board, on which was painted in white letters the name of a merchant of the city who had lately suspended payment and absconded with all his assets. When the name had been fairly set up, a bell, called the *schand gloche*, or shame bell, only rung on such occasions, was sounded for two hours from a tower of the Bourse. This penalty of disgrace, called the "execution of a fraudulent bankrupt" is ordained by a law which can be traced to the 14th century, when the Hanseatic league was at the height of its greatness. At that period, however, the bankrupt's patent of citizenship, and his certificate as a merchant, were also burnt by the hangman.—*Sherborne, Dorchester and Taunton Journal, April 1.*

EXTENSIVE INSIDE SALE
FOUR MONTHS CREDIT.

MR. R. J. JONES will hold an Inside Sale on WEDNESDAY MORNING, June the 2d, at 10 o'Clock, of a
Very large assortment of Men, Women, and Children's
Boots and Shoes,
suitable for the Season,
Just received per "Bosphorus" and other late arrivals.
A. & E. DE PASS,
St. George's-street.

Notice.

THE Undersigned intending to make a change of Residence, offers for private Sale his Farm, planted with 50,000 Vines and every description of Fruit Trees, having excellent and extensive Pasturage and abundance of Water throughout the year. Purchasers are requested to attend on said Farm on THURSDAY, the 10th JUNE, at 11 o'Clock precisely. A. J. ROOS.
Hottentots Holland, May 29, 1852.

SOUTH AFRICAN INSTITUTE
"Tot Nut van het Algemeen,"
FOR
EDUCATING YOUNG PEOPLE OF BOTH SEXES
Established in 1802.

BOARD OF DIRECTORS.
Rev. A. FAURE, President.
Rev. Dr. S. P. HEYNS, Vice President.
J. C. GIE, Esq.
W. A. J. DE SMIDT, Esq.
A. H. HOFMEYR, Esq.
J. H. REDELINGHUYS, Esq.

Treasurer, T. MOSTERT, Esq.

COMMISSIONERS OVER THE PROPERTY.
J. G. STEGMANN, G. W. SPENGLER, and H. J. HOFMEYR, Esquires,

TEACHERS.
Mr. STEPHANUS J. DE KOCK, Principal.
Mr. W. S. BERRY, English do.
Mr. W. DE KOCK,
Miss C. RABE.
In charge of the Infant School:
Miss E. M. SAPSFORD.

THE Course of Instruction in this Establishment comprises the following Studies, viz: English, Dutch, and French Literature; History, (Universal and Sacred;) Geography, (Ancient and Modern) with the use of the Globes; the Rudiments of Astronomy; Mental and Practical Arithmetic; Mathematics; Drawing; Singing; Piano Forte; and Plain and Fancy Needlework.

The terms are as moderate as the propriety of sustaining the respectability of the Institute will admit, while as an Establishment for the training of youth for the varied branches of a Commercial or Professional Life, it yields to none of more modern foundation.

A meeting of the Directors is held on the first Tuesday of every Month, when the current position of the Institute passes under review.

The hours of attendance are from 9 to 3 o'Clock.

Under all circumstances a month's notice is required prior to the removal of a Pupil.

The House is in a salubrious and retired part of the Town, the Class rooms are spacious and well-ventilated. Those for the young Ladies being in a distant wing of the Building there can be no intercourse. The Boys and Girls meet only at the opening of the School by Prayer; and when receiving instruction in Vocal Music.

For the accommodation of those who reside at a short distance from the Town, an Apartment is provided at the hour of "Tiffin," for their use.

☞ An Infant School has been attached to this Institution, in which Children between the ages of 3 and 6 are admitted—at a very low charge.

TOBIAS MOSTERT, Secretary.

Ichaboe Guano,

FOR SALE at £5 per ton, at the Stores of
A. & E. DE PASS,
22, St. George's-street.

To Farmers.

THE Undersigned begs to inform farmers and others that he has taken the premises formerly occupied by Mr. RUTGERS at the *Yser Plaat*, where he hopes by good treatment to have a share of the former Patronage.

FISH and LIME always on hand, also good STABLING WINES, SPIRITS, GROCERIES &c.

R. CLARKSON.

Notice to Creditors and Debtors.

In the Estate of *Petrus Arnoldus Gildenhuys*, deceased, and surviving Widow, *Susanna Catharina Gildenhuys*, born *Snyman*.

ALL Persons indebted to the above Estate, are requested to pay their respective Debts, and all Persons having Claims against the said Estate, are requested to lodge the same on or before the 1st day of October 1852, with the Undersigned, Widow and Executrix, at the Place "Brand Spruit," Burgher's Dorp, Colesberg.

SUSANNA CATHARINA GILDENHUYS,
Executrix.

NEW GOODS.
Hamilton Ross & Co.

IN addition to their present well selected Stock of STAPLE and FANCY GOODS, received per recent arrivals, are in immediate expectation of fresh supplies.

Voerchitz, New Styles.

WELL worthy the attention of *Town and Country Dealers*—A consignment of the above in imitation of Hoyle's plate prints, very choice patterns, to be sold cheap.

HAMILTON ROSS & Co.

Received.

PRIME IRISH MESS PORK } Either in bond
REAL YORK HAMS } or duty paid.
HAMILTON ROSS & Co.

Natal Butter.

A Parcel of the above, just landed from the "ROSEBUD," for Sale at the Stores of
HAMILTON ROSS & Co.

Liverpool Soap.

HOURLY EXPECTED, a fresh batch per "John Cock."
HAMILTON ROSS & Co.

Walton & Bushell

ARE landing ex *William*, from Liverpool,
BLANKETS, 9-4, 10-4, 11-4,
Plain and Twill Medium do.
Shepherd's Plaids,
BAIZE, white and green, 32 à 47 inch,
Bleached Diapers,
Welsh Steam Coals, from the Bryambo Colliery.

HENRY RUDD & Co.

ARE landing from the "Bosphorus," a large variety of
FANCY GOODS,
ALSO,
Manilla Segars and Indigo,

Messrs. George Greig & Co.

HAVE received per steamer "*Bosphorus*" an Investment of Seasonable
Staple and Fancy Goods,
Comprising:
Delaine Dresses, Glacé and Brocaded Silks, Satin Handkerchiefs, Fancy Neck-ties, Vestings, Ribbons, Laces, Ladies' and Gentlemen's White and Coloured Kid Gloves, Dogskin Gloves, Children's Silk Gloves,—Orleans and Alpaccas.
Fine White Baftas, Shirtings, Grey and White Purjums, Grey Baftas, Printed and Plain Moleskins, Voerchitz, Bed Ticks, Checks.
8-4 Fine Flannels, Black Cloths, Tweeds, Kerseymeres, DUFFLE JACKETS,—White, Striped, and Regatta Shirts,—Ladies' Lasting Boots,—Men's Boots and Shoes.

EX "BOSPHORUS."
McDONALD, BUSK & Co.

ARE now receiving additions to their extensive and well assorted Stock of GENERAL MANUFACTURES, amongst which are:—
Rich Paisley, long Baize, Sup, Printed Cashmere and other SHAWLS.
Sup. extra Double Mill'd Shepherd's Plaid, and Fancy DOESKINS and TWEEDS.
CLOTHS, Beavers and Pilot Cloths
Harness, Blind, and Book MUSLINS
Ladies' CHEMISETTES, Habit Shirts and Collars
Sup. Lawn and Irish LINENS, Hollands and Silecias
Black real ALPACCA, best 4-4 CRAPE
GOSSAMER and VEILS, HOSIERY, in Silk, Spun, and Cotton,
COMBS, Hair Brushes, Jewellery, &c.
Ladies' Silk Neck-Ties, Cravats,
Men's, Youths', Boys', Ladies', Maids', and Children's Shoes, Boots, Clogs, &c., in variety, &c. &c. &c.
ALSO ON HAND,
No. 4 STOUT SPADES.
McDONALD, BUSK & Co.

EXTENSIVE SALE OF
Valuable Dwelling Houses,
HIRE HOUSES, GROUND, &c. &c.

THE Undersigned, instructed by J. W. J. HERMAN, Esq., of *Thorn Lands*, near Swellendam, will sell

On Thursday, the 10th June 1852,
AND IF NECESSARY THE FOLLOWING DAY,
With Liberal Competition Money and Bonus,
And on the most Advantageous terms,

All that gentleman's Landed Property situate in Cape Town, between Boom and Roeland Streets, as he too severely feels the inconvenience of possessing Landed Property at a distance of 100 miles from his place of abode.

THE PROPERTY CONSISTS OF:

1. That beautiful FAMILY RESIDENCE in Roeland Street, on account of its situation and conveniences one of the most desirable in Cape Town. It is built in the latest style and of the best material, containing on the ground floor 5 spacious and lofty Rooms. On the 2d story, also 5 Bed Rooms, communicating with a Water Closet and Bath Room. There is a fine Kitchen, Pantry, Stores, Fowl House, Stable, Coal House, Wine Cellar, &c., with spacious Yard and pleasure Garden with Water laid on. This Property has a passage leading to Boom Street. Since the departure of the owner who built it at considerable expence, it has always been well let, yielding £100 per annum.

2nd. A STABLE, COACH HOUSE, and FORAGE LOFT, with adjacent yard in Roeland Street, always let at a rent of £2 per month.

3rd, A THATCHED HOUSE in Roeland Street, containing 3 Rooms, Hall, Kitchen, Yard, &c., for the last 12 years occupied by the same Tenant, at the rate of £2 per month.

4th. A DOUBLE STORIED STORE, in Boom Street, measuring 72 feet by 20, opposite the property of J. H. Vos, Esq., which yielded a rent of £5 per month

5th. A HOUSE with SAWING YARD, adjacent attached situate in Boom Street, the House containing 4 Rooms, Kitchen, Pantry and other conveniences. There is a beautiful SAW PIT under cover.

6th. A very NEAT and COMFORTABLE HIRE HOUSE, situate in Boom Street, opposite the late Mr. CROZIER'S Residence, it contains 3 Rooms, Pantry, Dining Hall, &c. with 2 Rooms on the double story in the yard, to which is attached a piece of Cultivated Ground.

7. TWO HIRE HOUSES in Boom Street, opposite Mr. THOMAS' Property, containing 3 Rooms, Kitchen and small Yard, with a common passage, yielding each a rent of £1 a month.

J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

NOTICE.

MR. DESAIX is requested to send for his Horse, at present in my Stables, on or before the 5th June next; and should it not have been taken away before the time stated, it will be publicly sold on that day at the Market here, to defray expense.

W. E. WIUM,
Hotelkeeper, Stellenbosch.
24, Church Street, May 28, 1852.

Continuation of Sales

In the Insolvent Estate of JOHN MACKAY.

THE Provisional Trustees in the above Estate will continue the Sales of STOCK-IN-TRADE,
In front of his Premises, Castle Bridge,
THIS MORNING,
The 31st instant,
WHEN THE REMAINDER OF
THE GROCERIES,
still consisting of a large and valuable portion as Coffee, Tea, Sugar, and Rice; together with the HABERDASHERY and DRAPERY, *as yet untouched*, will peremptorily be disposed of.
AT THE SAME TIME,
The SHOP FURNITURE, COFFEE and SUGAR MILLS, as previously advertised.
AND
TO-MORROW MORNING,
THE 1ST PROX.,
At Mr. Jones' Sale Rooms, Parade,
THE
FANCY PART OF THE STOCK,
COMPRISING
SILKS, SATINS, LACES, GLOVES, TRIMMINGS, &c.,
All nearly new, and in excellent preservation.
R. P. SOLOMON, } Prov.
ARCH. PENNEY, } Trustees.

BOARD OF EXECUTORS.

Public Sale of Landed Property.

(Having been postponed on the 21st. May, in consequence of the unfavourable state of the Weather.)

THE Directors of the Board of Executors, duly authorized by the Proprietors, will cause to be sold,

TO-MORROW,

(TUESDAY,) 1ST JUNE,
that valuable Property known by the name of
THE
ROCHESTER CASTLE INN,

situate along the main Road to Rondebosch, between the 3rd and 4th Mile-stones.

The House is substantially built and well adapted for any Retail Business.

The adjoining Land is subdivided into 22 BUILDING ALLOTMENTS, and offers a favourable opportunity for the investment of Capital.

The whole forms a very desirable property, on account of its situation and the convenient distance from Cape Town and Rondebosch.

☞ *Liberal Stryh Money and Bonus will be given.*

The Sale to commence at 11 o'Clock precisely.

The general Plan and Conditions of Sale may be seen and ascertained at the Office of the Board of Executors, and with Messrs. BLORE & BARTMAN, Auctioneers

C. J. C. GIE, Secretary.

☞ Refreshments will be provided.

Postponed Sale.

MR. WILLIAM PRESTWICH'S Sale of LANDED PROPERTY, at RONDEBOSCH, advertised to take place the 28th instant, having been POSTPONED on account of the unfavorable State of the Weather,
WILL POSITIVELY TAKE PLACE
TO-MORROW,
The 1st day of June.
☞ Sale to commence at 10 o'Clock precisely.

Public Sale.

In the Estate of the late G. J. LEEWNER, Esq.

THE Undersigned, Executors Testamentary of the Estate of the late G. J. LEEWNER, Esq, will cause to be sold by Public Auction,

ON MONDAY,
The 7th Day of June next,
AT 11 O'CLOCK IN THE FORENOON,
Certain House and Premises, situated in Cape Town, in Loop-street.

This House contains three Rooms, Parlour, and Kitchen, with a very fine Shop, in which a retail business has been for years carried on.

Also, certain PIECE OF GROUND, situated at Papendorp, being part of the Property formerly belonging to the Fishing Company.

The Conditions of Sale are highly favourable, and may be seen at the Office of Mr. J. G. STEYTLER, Auctioneer.

Liberal Competition Money and Bonus will be given.

C. J. LEEWNER, Executrix.
JACOBUS ESTERHUYSE, } Executors
J. M. THEUNISSEN, } Testamentary.
Cape Town, May 19, 1852.

Dr. Huxham's Cough Pills.

AN excellent remedy for Coughs, Colds, Asthma Influenza, Shortness of Breath, Pains in the Limbs, and other affections arising from Cold. Price 1s. 6d. and 3s. 9d. per box.

Prepared from the original receipt by W. H. BULGESS, Dover, and sold by his Agents
J. T. POCOCK & Co, Cape Town.

Post Cart.

THE Undersigned begs to inform the Public that he will start a Post Cart from Malmesbury to Cape Town, which will put up at Mr. ALBERTUS JOHANNES VAN DER POST, Castle Street, formerly the well known Lodging House of Mrs. the Widow D. A. MULLER. It will arrive in Cape Town, for the first time, on TUESDAY the 1st June, and leave again on the following THURSDAY MORNING at 7 o'clock, and so on every fortnight.

Seats, 10s. each.

J. G. MOCKE.
Malmesbury, May 22, 1852.

Strayed,

FROM the Undersigned's farm, about a month ago, a black and white Cow, with bent horns and the mark of a wolfe bite on the thigh. Any one having found her, as well as Poundmasters, are kindly requested to give notice thereof to him.

C. FREISLICH.
Great Drakenstein, May 27, 1852.

STRAYED on the 8th instant, a bay Gelding, 7 years old, tolerable height, wild appearance, but unmarked. Was last seen in the Piketberg District. Poundmasters and others are kindly requested to retain the same for my account,

P. SPANGENBERG.
Malmesbury, May 27, 1852.

ARRIVED at the Undersigned's, a brown HORSE with white face. The Owner can obtain the same on paying the expense of advertising
LODEWYK,
On the farm of Mr. M. MYBURGH, D'Urban.

GRAAFF-REINET BANK.

THE following Notes having been abstracted from the Post Bags of the Mail which left Graaff-Reinet for Cape Town on the 21st of April last. Notice is hereby given, that they have been stopped at the respective Banks.

Cape of Good Hope Bank, Note	No. 734	£5	0	0
Do. do. do.	10,842	5	0	0
Colonial Bank Note, do.	161	10	0	0
Do. do. do.	987	5	0	0
Western Province Bank Note,	1694	5	0	0

G. A. WATERMEYER, Cashier.
Graaff Reinet, May 19, 1852.

To Horsebreeders and Dealers.

DUTCH STALLIONS.

FOUR of the best Flemish breed are hourly expected by the Dutch Vessel *Canton*, which left Rotterdam about the 27th March. These Animals have been selected by a good Judge of Horses, and a description of the Points required, has been transmitted to Holland by the Undersigned to insure the proper Animals being sent for this Colony. They all stand upwards of 15 Hands high, and are fine and powerful Horses.

Early application is recommended to those requiring an improvement in the breed of Saddle and draught Horses.

A. J. ZEEDERBERG.
Liesbeek River near Mowbray, Rondebosch.

NOTICE

IS hereby given that Mr. J. A. TRUTER, has been appointed the General Agent and Attorney of the undersigned during his temporary absence from the Colony, and that all communications intended for him are to be addressed to No. 29, St. George's street, as heretofore.

O. J. TRUTER, senr.
Cape Town, May 29, 1852.

THE Undersigned having been prevented by his sudden departure to take leave of many of his Friends, avails himself of this notice to wish them good bye, and hopes to meet them in health on his return.

O. J. TRUTER, Sen.
"Bosphorus," Table Bay, May 23, 1852.

SALE OF
ERVEN AT PIKETBERG.

ON SATURDAY, the 12th June next, between the hours of 10 and 12 A.M., *Tenders* will be received *for the purchase of Erven* in this Village. Each Tender to state in distinct terms *the amount offered, the No. of the Erf applied for, and the signature of the Bidder.*

A Credit of three Months will be granted, upon good security.

The plan of the Village, the Conditions of Sale, &c. can be seen on application in the Vestry Room of the Church at this place. J. W. L. SCHOLTZ, V.D.M.
Piketberg, May 25, 1852.

Notice to Creditors and Debtors.

In the Estate of the late MYNHARDUS JACOBUS VAN NULDT ONKRUYDT.

ALL those having any Claims whatsoever against the above Estate, are required to send in their Claims to Mr. C. G. MARAIS, Sen., New-street, Stellenbosch, within six weeks from this date; and all those indebted to said Estate, are hereby called upon to pay their debts within the aforesaid term to said Mr. C. G. MARAIS, who will grant the necessary receipt.

G. C. A. ONKRUYDT, born NIELEN,
Test. Executrix.
Stellenbosch, May 24, 1852.

J. C. Korsten's first troop of
1000 VERY FAT SHEEP AND GOATS
WILL BE PUBLICLY SOLD
On TUESDAY, the 1st JUNE 1852,

UNDER Administration of Mr. J. WEGE, at the place of Mr. JAN DE WAAL, Saxenburg.

To recommend them is superfluous, as will be found by those who attend.

According to information just received the Sheep are in the very best condition.

Stellenbosch, May 19, 1852.

225 *Excellent fat Slaughter, Draught and Young*
OXEN AND COWS,
Among which some colored teams, (Bastards,)

WILL be sold on TUESDAY, 1st June 1852, on the place of Mr. JAN DE WAAL, Saxenburgh, for account of Mr. J. G. DELPORT.

D. A. DE VILLIERS, Auctioneer.
Paarl, May 19, 1852.

130 *trained, draught and young Oxen, and slaughter Cows.*

THE Undersigned will cause to be sold on THURSDAY, the 3d June, at "Driefontein," the Place of Mr. G. M. DE VILLIERS, situate at Groenberg, the above number of Cattle which will certainly be present.

P. J. BLIGNAUT.
Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms.
May 26, 1852.

90 *Excellent fat slaughter Oxen and Cows.*

THE Undersigned will cause to be sold on MONDAY, the 7th of June next, at the Place of Mr. JACS. MEYBURG, the above number of superior Slaughter Oxen and Cows, which will certainly be present and not previously disposed of.

P. J. BLIGNAUT.
26 May, 1852.
Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms.

1200 *fat, large and heavy Wethers.*

ON WEDNESDAY, the 9th June next, the Undersigned will cause to be publicly sold at the place of Mr THOS. MORRIS, "Fox and Hounds Inn," the above number of Wethers, which are in excellent condition, and will not be previously disposed of.

NICS. & JOHS. SWART.
Mr J. WEGE, Auctioneer.
May 27, 1852.

700 *very fat Merino, and*
700 *do. Cape Wethers.*

WHICH are recommended as being equal to any brought up lately, will be sold at D'Urban, on MONDAY the 14th JUNE next, for account of
J. C. MOLTENO.
Mr. J. G. STEYTLER, Gs., Auctioneer.

BIRTH, at Spoelman's River, district of Caledon, on the 2nd Instant, Mrs. D. W. HOFFMAN, of a son.
Spoelman's River, May 31, 1852.

DIED at his Residence, St. George's-street, on the 27th instant, G. MUNNIK, Esq., aged 60 years.
Cape Town, May 29, 1852.

DIED in Cape Town, on the 28th May 1852, Mr. JOSEPH TURPIN, aged 63 years and 4 months; leaving a Wife and twelve Children to lament the loss of a kind husband and an affectionate father.

NOTICE is hereby given to Relatives and Friends, that it pleased the Lord to deprive me, by death, on the 26th instant, of my dearly beloved wife DIRKJE CORNELIA OTTO, aged 39 years, 8 months and 26 days. Her end was, I trust, peace.

B. J. ERASMUS.
Brakfontein, Division of Swellendam,
May 28, 1852.

Warning.

THE Undersigned informs the public, that he will henceforth allow no thoroughfare across his property, extending from the Hard Road, on the South East side of the beacons and ditch, to the Mosterd Bay beach.

After this warning, parties transgressing will be prosecuted without distinction of person.

W. MORKEL, Dz.
Somerset, Rottentots Holland,
May 24, 1852.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

May 26. *Bella Portena*, brig, 238 tons, D. McFarlane, from Madras March 9, to this port. Cargo rice.
Dickson & Co., Agents.

27. *Fittercairn*, screw steamer, 219 tons, W. Maitland, from Algoa Bay May 21, to this port. Cargo sundries.—Passengers, Messrs. Graham, and Holl, 3 in the steerage.
Saxbright & Co., Agents.

28. *Talavera*, ship, 916 tons, J. Scott, from London March 27, to this port and Madras. Cargo sundries.—Passengers, Dr. and Mrs. Blenkin, Misses (2) Green, and Blenkin, Capt. Roper, Lieut. Phillips, Messrs. Green, and Phillips, 186 men, women and children, H. C. Troops.
Dickson & Co., Agents.

28. *Waterloo*, ship, 900 tons, J. Green, from Colombo April 11, to London. Cargo coffee. Passengers, Messrs. Smelt, Layard, Dick, and Middleton, Lieut. Gen. Smelt, C.B., Major Layard, Lieut. Bollestone, Rev. Dr. and Mrs. McVicar and family, Messrs Lyard, and McGregor.

29. *Louisa*, schooner, 59 tons, A. Equino, from Monte Video April 21, to this port. Cargo tallow.
A. J. Phillips, Agent.

29 *Gil Blas*, schooner, 101 tons, J. Robertson, from East London May 18, to this port, in ballast. Passenger, Mr Pye. A. J. Phillips, Agent.

29. *Devon*, ship, 509 tons, H. Oakley, from Calcutta March 1, to this port and Liverpool. Cargo sundries Brings a small mail. Searight & Co, Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

May 28. *Jane*, brig, A. Carew, to Angra Pequina.
28. *Flibberty*, briz, A. Stephens, to Mauritius.
28. *Wanderer*, brig, N. Glendining, to London.
28. *Coromandel*, bark, J. Young, to Bombay.
28. *Cleopatra*, schooner, J. Caithness, to St. Helena

ARRIVED IN SIMON'S BAY.

May 28. *Berkley*, brig, 298 tons, W. Ives, from Calcutta March 27, to Trieste. Cargo sundries. Put in with partial loss of bulworks and sails.

Opgaaf van Koloniale Opbrengst, de Stads Markt gepasseerd, van den 26 tot den 28 Mei 1852.

Amandelen, lbs.	713	Melies, mudden,	33
Aardappelen, mudden	125½	Okkernooten, lbs.	355
Azyn, legger,	1½	Patattes, mudden,	145½
Boonen, mudden,	17½	Rog, do.	12
Boter, lbs.	1750	Rozynen, lbs.	4212
Brandewyn, leggers,	15½	Schapenvellen, stukken,	608
Bokkevellen. stukken,	145	Stroo, zakken,	
Drooge Ossenhuiden, do.	11	Talk, lbs.	
Erwten, mudden,	3	Tabak, do.	
Garst, do.	129	Uijen, mudden,	27
Haver, do.	101	Vet, lbs.	
Honig, lbs.	68	Vederen, Struis, do.	
Hooi, vrachten,	2½	——Bed, do.	20
Horens, stukken,	68	Wyn, ordinaire, leggers,	6
Kaf, zakken,	68	Wol, lbs.	
Kalk, Schilp, ¼-Aam,	10½	Wyn Steen, do.	
Koorn, mudden,	36	Was do.	
Linzen, do.		Zuurlemoenzap, legger,	

Statement of Colonial Produce passed the Town Market from the 26th to the 28th May 1852.

Almonds, lbs.	713	Onions, Muids	27
Barley, Muids,	129	Peas, do.	3
Beans do.	17½	Potatoes, do.	125½
Brandy, Leaguers,	15½	Do. sweet, do.	145½
Butter, lbs.	1750	Raisins, lbs.	4212
Chaff, sacks,	68	Rye, Muids,	12
Fat, lbs.		Skins, Goat, Pieces,	145
Feathers, Ostrich, do.		Do. Sheep, do.	608
——Bed, do.	20	Straw, Sacks,	
Hay, Loads,	2½	Tallow, lbs.	
Hides, Ox, Pieces,	11	Tobacco, do.	
Horns, do.	68	Vinegar, Leaguer,	12
Honey, lbs.	68	Wine, Com. do.	6
Lemon Juice, Leaguers,		Wheat, Muids,	36
Lime, Shell, ¼-Aum,	10½	Walnuts, lbs.	355
Lentil, Muids,		Wool, do.	
Maize, do.	36	Wine Stone, do	
Oats, do.	101	Wax, do.	

MARKT PRYZEN

Van den 26 tot den 29 Mei, 1852.

		Rds. Sch. St.	Rds. Sch. St.
Aloe per lb.	Aloes per lb.	0 0 0 —	0 0 0
Amandelen per lb.	Almonds per lb.	0 0 5 —	0 1 0
Appelen, per lb.	Apples per lb.	0 0 0 —	0 0 0
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto	0 1 4 —	0 2 1
Aardappelen, per mud	Potatoes p muid	6 2 0 —	10 1 0
Azyn, per legger	Vinegar per leag.	33 0 0 —	50 0 0
Bonen per mud	Beans per muid.	11 3 0 —	20 2 0
Boter per pond	Butter per lb.	0 4 3 —	1 1 2
Brandewyn per legger	Brandy per leag	200 0 0 —	208 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	0 0 2 —	1 3 0
Drooge Ossenhuiden	Dry Ox Hides do	2 2 0 —	7 3 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	1 0 5 —	1 4 1
Erwten per mud	Peas per muid.	13 1 0 —	13 1 0
Garst ditto	Barley per muid	8 4 0 —	9 0 3
Ganzen per stuk	Geese each	1 6 4 —	2 1 5
Haver per mud	Oats per muid.	8 0 0 —	8 7 0
Havergerven per 100 ponden	Oatsheaves per 100 lb.	5 3 0 —	6 2 0
Hoenders per stuk	Hens each	0 4 0 —	1 1 5
Houtskolen per zak	Charcoal p sack	0 0 0 —	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 3 5 —	0 3 5
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0 —	0 0 0
Kalkoenen per stuk	Turkeys each	0 0 0 —	0 0 0
Kaf per 16 zakken	Chaff 16 sacks.	60 4 0 —	93 4 0
Koorn per 1 mud	Wheat pr. 1 m.	14 0 3 —	15 7 3
Linzen per mud	Lentil per muid	0 0 0 —	0 0 0
Melies ditto	Maize do.	7 2 0 —	8 3 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0 —	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb.	0 0 2 3 —	0 0 2 4
Olipaantstanden p. lb.	Elephs. Teeth lb	0 0 0 —	0 0 0
Peren per pond	Pears per pound	0 0 5 —	0 1 1
Persiken ditto	Peaches do.	0 0 5 —	0 1 4
Rog per mud	Rye per muid.	11 0 0 —	11 0 0
Rozynen per lb.	Raisins per lb.	0 0 1 0 —	0 1 2
Tabak ditto	Tobacco do.	0 0 6 4 —	0 0 6 4
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea	0 0 3 0 —	0 0 7 2
Stroo per 16 zakken	Straw p. 16 sacks	0 0 0 —	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0 —	0 0 0
Uijen per mud	Onions per muid	3 2 0 —	6 0 0
Varkens, gemeste	Pigs, fattened ea.	0 0 0 —	0 0 0
——ongemeste	—— unfattened.	0 0 0 —	0 0 0
——speen	—— sucking	0 0 0 —	0 0 0
Vederen, Struis p. lb.	Feathers, Ost. lb.	0 0 0 —	1 5 1
——bedde p. lb.	——Bed per lb.	1 5 1 —	1 5 1
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0 —	0 0 0
Vygen ditto	Figs per lb.	0 1 2 —	0 2 0
Wyn, ordinaire p. legger	Wines, ordinary per leaguer.	45 0 0 —	50 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0 —	0 0 0
Wol, fyne, ditto	Wol, fine, do.	0 0 0 —	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	0 3 4 —	0 6 4
Zout per mud	Salt per muid.	0 0 0 —	0 0 0
Zuurlemoenzap per ¼-aam	Lemon Juice per ¼-aum	0 0 0 —	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0 —	0 0 0
Zeep per pond	Soap per lb.	0 0 0 —	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 18, Bree-street.
J. W. LOTZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} PROPRIETORS

Agent in London,—F. ALGAR, Esq., Clement Inbard-street.